

Europaudvalget

FOLKETINGET



OFFENTLIGT REFERAT
AF 34. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 7. juni 2013
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Jens Joel (S), fungerende formand, Jeppe Kofod (S), Camilla Hersom (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Finn Sørensen (EL), Per Clausen (EL), Jakob Ellemann-Jensen (V), Henrik Høegh (V), Pia Adelsteen (DF) og Merete Riisager (LA)

Desuden deltog: Transportminister Henrik Dam Kristensen, beskæftigelsesminister Mette Frederiksen, minister for sundhed og forebyggelse Astrid Krag, kirke- og ligestillingsminister Manu Sareen, social- og integrationsminister Karen Hækkerup og handels-, investerings- og fg. miljøminister Pia Olsen Dyhr.

Jens Joel (S) fungerede som formand under hele mødet.

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 3243 (transport, telekommunikation og energi – transport) den 10. juni 2013

Transportministeren forelagde i alt syv sager var en til forhandlingsoplæg, mens tre var til tidligt forhandlingsoplæg, da de ikke skulle behandles på det forestående rådsmøde. De resterende tre sager blev forelagt til orientering. Derudover fremlagde han en sag til orientering på vegne af skatteministeren.

1. Forslag til forordning om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten – *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0665

Rådsmøde 3243 – bilag 4 (samlenotat side 2)

KOM (2011) 0665 – bilag 2 (henvendelse af 12/3-12 fra DI og CO-industri)

KOM (2011) 0665 – bilag 3 (henvendelse af 14/3-12 fra Dansk Energi)

Udvalgsmødereferater:

EUV alm. del (12) – bilag 164 (side 600, senest behandlet i EUU 14/12-12)

EUV alm. del (11) – bilag 443 (side 948 FO, forhandlingsoplæg forelagt 16/3-12)

Transportministeren: Forslaget blev forelagt til forhandlingsoplæg i marts 2012 og er sat på Rådets dagsorden til fremskridtsrapport. Via Connecting Europe Facility kan der ydes finansiel støtte til projekter, der udfylder hullerne i den europæiske infrastruktur inden for områderne transport, energi og informations- og kommunikationsteknologi. Forslaget fastlægger kriterierne for, hvilke projektyper der kan opnå EU-støtte.

Rådet opnåede delvis generel indstilling i juni 2012 under det danske EU-formandskab. Under det irske formandskab er forhandlingerne i Rådet fortsat, ligesom der parallelt hermed er ført forhandlinger med Europa-Parlamentet. Der kan ikke indgås en endelig aftale om Connecting Europe Facility, før forhandlingerne med Europa-Parlamentet om EU-budgettet for 2014-2020 er afsluttede.

FO 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0030

Rådsmøde 3243 – bilag 4 (samlenotat side 23)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 301 (side 883, fjerde jernbanepakke senest behandlet i EU 1/3-13)

Transportministeren: Forslaget er en del af fjerde jernbanepakke, som blev forelagt Europaudvalget til orientering den 1. marts 2013. Forslaget indebærer, at godkendelser til ibrugtagning af jernbanekøretøjer og togkontrol- og signalsystemer fremover skal foretages af det europæiske jernbaneagentur, ERA.

Regeringen støtter overordnet forslaget. Danske erfaringer med rullende materiel peger på, at der er fordele forbundet med et gennemskueligt og bredt marked for såvel togmateriel som infrastruktur. Det gælder f.eks. for signalsystemet ERTMS. Det er vigtigt for regeringen, at grænsefladen mellem agenturets og de nationale sikkerhedsmyndigheders kompetencer præciseres væsentligt mere, end det er tilfældet i Kommissionens forslag. Det gælder især i forhold til at udstede af tilladelser til køretøjer, togkontrol og signaler. Endvidere lægger regeringen vægt på, at nye opgaver på EU-niveauet kan løftes effektivt. Regeringen vil særlig være opmærksom på, at forslaget om yderligere bemyndigelse af ERA ikke skaber nye barrierer og mere bureaukrati. Medlemslandene bakker generelt op om de overordnede mål i forslagene, idet bekymringen for øget bureaukrati og ønsket om en klar arbejdsdeling deles af mange. Der er i forbindelse med forhandlingerne sket ændringer vedrørende metoden for gennemførelse af tekniske forskrifter, således at det nu er ændret fra delegerede retsakter til implementerende retsakter, hvilket man fra regeringens side støtter. Endvidere er forslaget om at oprette et selvstændigt tilgængelighedsregister frafaldet.

Mit forhandlingsoplæg er på den baggrund, at man fra dansk side støtter en revidering af modellen for godkendelsesprocedure for at tillade ibrugtagning af togkontrol og signaler samt jernbanekøretøjer, så jernbanevirksomheder selv kan vælge at gå til den nationale eller fælleseuropæiske myndighed, de foretrækker; at man fra dansk side lægger vægt på, at sikkerhedsmyndighedens rolle og ansvarsfordelingen i forhold til Det Europæiske Jernbaneagentur beskrives væsentlig mere udførligt; og at det sikres, at nye opgaver på EU-niveauet kan løftes effektivt. Derudover skal interoperabilitetsdirektivets artikel 45 om infrastrukturregister omformuleres, så landene selv kan afgøre måden at offentliggøre tekniske informationer på, og så man begrænser omfanget af delegerede retsakter ved vedtagelse og ændringer af fælles europæiske jernbaneregler, de såkaldte TSI'er.

Jakob Ellemann-Jensen fandt det væsentligt, at der ikke kommer mere bureaukrati og dobbeltarbejde. Han spurgte, om man overvejer et fælles sprog inden for jernbanedrift, ligesom man har engelsk inden for luftfarten.

Finn Sørensen meddelte, at Enhedslisten ikke støttede forhandlingsoplægget. Der er ikke tilstrækkelig mulighed for at vurdere forslagets konsekvenser, fordi man ikke har defineret afgrænsningen mellem den nationale sikkerhedsmyndighed og det europæiske jernbaneagentur klart. Der er også en usikkerhed hos DSB om, hvorvidt bestemmelserne også gælder ældre materiel. Partiet deler de bekymringer, der er fra flere medlemsstater, for, om agenturet større bemyndigelse og ansvar kan vise sig at blive utilsigtet bureaukratisk, og om små jernbanevirksomheder kan tvinges til at rekvirere overflødige sikkerhedscertifikater.

Merete Riisager meddelte, at forslaget er et af de indre markedsunderstøttende initiativer, som Liberal Alliance kan se ræson i.

Transportministeren svarede Finn Sørensen, at EU's fjerde jernbanepakke er et langt bureaukratisk træk. Men interoperabilitet er lige præcis et led i at skabe den tekniske forudsætning for at få mere gods over på skinner, selv om man stadig må transportere noget med lastbiler, hvad man også prøver at styre i en miljøvenlig retning.

Ministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at der ikke, så vidt han var orienteret, findes et fællessprog inden for jernbanedrift på samme måde som inden for luftfart. Det ønskede ministeren, at der ville komme, og han oplyste, at man arbejder på det i Banedanmark.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om syn ved vejsiden af erhvervskøretøjer, der kører på Unionens område, og om ophævelse af direktiv 2000/30/EF (EØS-relevant tekst)

– *Generel indstilling*

KOM (2012) 0382

Rådsmøde 3243 – bilag 4 (samlenotat side 30)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 70 (side 203 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 26/10-12)

Transportministeren: Forslaget er sat på Rådets dagsorden til generel indstilling og blev forelagt Europaudvalget til forhandlingsoplæg i oktober 2012. Det forelægges i dag til orientering.

Formålet med forslaget er at forbedre færdselssikkerheden og beskytte miljøet. Lastbiler, busser og påhængskøretøjer – alle erhvervskøretøjer – skal ifølge de nuværende fælles EU-minimumsstandarder undersøges ved uventede syn ved vejsiden for at kontrollere deres stand mellem de periodiske syn af hensyn til trafiksikkerhed og miljø. Kommissionen foreslår bl.a., at mindst 5 pct. af det samlede antal registrerede tunge erhvervskøretøjer pr. kalenderår skal kontrolleres ved vejsiden; at varebiler og små påhængskøretøjer skal omfattes af forordningen; og at der skal anvendes mobile synsenheder eller synsvirksomheder i nærheden. Sagen er ved at lande fornuftigt, så niveauet for antal vejsidesyn ikke stiger i forhold til niveauet i dag. Det ville være uhensigtsmæssigt dyrt uden at give øget sikkerhed.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indberetning af begivenheder inden for civil luftfart

– *Generel indstilling*

KOM (2012) 0776

Rådsmøde 3243 – bilag 4 (samlenotat side 46)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 301 (side 885, senest behandlet i EU 1/3-13)

Transportministeren: Sagen er sat på Rådets dagsorden til generel indstilling og forelægges til orientering for Europaudvalget.

Det overordnede formål med forslaget er at reducere antallet af flyulykker. Kommissionen vil forbedre indberetningen af såkaldte begivenheder inden for den civile luftfart i Europa. Begrebet omfatter enhver begivenhed, som vil kunne få betydning for luftfartssikkerheden. Da luftfartssikkerheden i Danmark allerede er meget høj, vurderes det, at forslaget hovedsagelig vil bidrage til en harmonisering af området på europæisk plan.

Fra regeringens side er man generelt positivt indstillet over for forslaget. Store dele af forordningens tiltag, især de obligatoriske indberetninger, er på nuværende tidspunkt gældende dansk ret. Reglerne vil dog medføre en mindre udvidelse af de indberetningspligtige luftfartøjer. I Danmark er der straffrihed for de begivenheder, der er omfattet af indberetningspligten i den danske regulering på området. Jeg er derfor tilfreds med, at forslaget nu ser ud til at lande således, at der overlades fleksibilitet til EU's medlemslande, så det bliver valgfrit, om man vil straffe eller ej, og dermed kan den danske ordning med straffrihed opretholdes.

FO 5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 261/2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og forordning (EF) nr. 2027/97 om luftfartsselskabers erstatningsansvar ved luftbefordring af passagerer og deres bagage

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0130

Rådsmøde 3243 – bilag 4 (samlenotat side 62)

KOM (2013) 0130 – bilag 3 (henvendelse af 6/6-13 fra

Rejsearrangører i Danmark)

Transportministeren: Forslaget forelægges Europaudvalget til tidligt forhandlingsoplæg. Forslaget har til formål at forbedre håndhævelsen af flypassagerernes rettigheder ved at præcisere en række centrale principper, der har givet anledning til mange tvister mellem flyselskaber og passagerer. Samtidig sigter forslaget også mod, at der skal tages bedre hensyn til luftfartsselskabernes finansielle kapacitet. Regeringen finder, at forslaget balancerer disse hensyn.

På den baggrund er mit forhandlingsoplæg, at man fra dansk side støtter forslaget overordnede formål om gennem klarere og enklere regler at opnå en mere ensartet administration mellem medlemsstaterne og dermed sikrer en mere ensartet håndhævelse af passagerrettighederne for luftfart på tværs af EU's medlemsstater. Derudover vil man fra dansk side støtte forslaget om, at retten til kompensation kun udløses, hvis forsinkelsen er på 5 timer for flyvninger på mindre end 1500 km, på 9 timer for flyvninger på mellem 1500 og 3500 km og på 12 timer for flyvninger over 3500 km. Fra dansk side støtter man også forslaget om, at luftfartsselskaberne maksimalt er forpligtet til at tilbyde hotelindkvartering i tre nætter i tilfælde af aflysning eller forsinkelse. Man vil også fra dansk side støtte, at det er det selskab, der er ansvarlig for en forsinkelse, der skal yde kompensation for hele rejsen, hvor tilslutningsflyene er en del af en enkelt befordringskontrakt.

Fra dansk side arbejder man yderligere for, at de nationale håndhævelsesorganer vil kunne træffe afgørelser i forbindelse med klagesager og at de nationale håndhævelsesorganer kan træffe passende foranstaltning over for luftfartsselskaber, som ikke følger de nationale håndhævelsesorganers afgørelser.

Jakob Ellemann-Jensen fandt det positivt, at der kommer fælles regler på området, så passagerer kan vide, hvilke rettigheder de har. Muligheden for, at flyselskaber kan påberåbe sig usædvanlige omstændigheder, virkede dog lidt bredt formuleret, og det, at man, hvis en flyvning f.eks. fra Warszawa til København

bliver forsinket, skal klage fra Warszawa, er uhensigtsmæssigt og kan dæmpe passagerernes lyst til at klage, mente Jakob Ellemann-Jensen. Forordningen kan præcisere, at flyselskabet skal tilbyde passagerer transport med et andet selskab, hvis dette kan bringe passageren frem. Her virker det besynderligt, at retsstillingen er anderledes ved en aflysning end ved en tre timers forsinkelse, da resultatet ofte vil være det samme.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte også, om noget tyder på, at EØS-landene vil tilslutte sig forslaget. Det vil gøre den mere anvendelig.

Finn Sørensen sagde, at forslaget på trods af gode elementer indebærer væsentlige forringelser for passagererne: Forsinkelser, der giver ret til kompensation, skal være større, og sanktionerne for at overtræde forordninger, f.eks. når selskaber undlader at ombooke eller overholde informationsforpligtelsen, er ikke strenge nok. Enhedslisten var enig med Jakob Ellemann-Jensen i, at definitionen af usædvanlige omstændigheder er for upræcis.

Merete Riisager sagde, at selv om Liberal Alliance går ind for ensartede regler, betragter partiet forslaget som kraftig detaillovgivning på et område, som også vedrører konkurrenceparametre, og er derfor skeptisk. Hun spurgte ministeren, om man ikke stoler på den almindelige markedsudvikling, hvor kunder og virksomheder når til en fælles forståelse af, hvilke spilleregler der skal gælde.

Transportministeren foreslog som svar på spørgsmålene om kompensation, at man fokuserer på, at reglerne bliver klarere og mere ensartede. I dag er det usikkert, hvornår man får kompensation, da den 3-timersgrænse, der er konsekvensen af en EU-dom, fortolkes forskelligt af flyselskaberne. Man kan diskutere, om man forringer nogle af reglerne, eller om man skaber nogle klarere, mere ensartede regler. Ministeren mente, der var tale om det sidstnævnte. At man f.eks. kun kan få tilbudt overnatning i tre døgn, skal ses på baggrund af askeskyen – man prøver at overveje, hvad flyselskaber kan komme ud for, som kan være økonomisk uoverskueligt. For passagererne bliver reglerne klarere.

Om passagerrettighederne også gælder EØS-borgere, kunne ministeren ikke svare på på stående fod. Han tilbød at vende tilbage til Jakob Ellemann-Jensen med et skriftligt svar.

Jakob Ellemann-Jensen gentog sit spørgsmål om, om man skal påberåbe sig forsinkelsen fra afgangsstedet eller ankomststedet.

Merete Riisager meddelte, at Liberal Alliance ikke støtter forhandlingsoplægget.

Transportministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at passagerer kan indgive en klage over afgangsstedet på ankomststedet.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten og Liberal Alliance ytrede sig imod det.

FO 6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vejretøjer i brug i Fællesskabet

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0195

Rådsmøde 3243 – bilag 4 (samlenotat side 90)

Transportministeren: Forslaget forelægges Europaudvalget til et tidligt forhandlingsoplæg og vedrører busser, lastbiler og disses påhængskøretøjer. Det gør det lovligt for modulvogntog at krydse en landegrænse, hvis nabolandene aftaler denne mulighed. Kommissionen foreslår også, at det skal være muligt, at lastbiler og vogntog bliver lidt længere fortil og bagtil, hvis længdeforøgelsen skyldes aerodynamisk udstyr, der giver bedre energieffektivitet, ligesom det for lastbilerne giver bedre udsyn til bløde trafikanter og en længere deformationszone, der nedsætter skaderne på modparten i tilfælde af et sammenstød. En lille justering i kravene til længde gør det også muligt at transportere de stadig mere anvendte 45-fodscontainere, der typisk ankommer med skib. Forslaget fastlægger endvidere krav om, hvor ofte lastbiler og busser skal kontrolleres for overlæs, og overordnede regler for sanktioner i forbindelse med overlæs.

Grænseoverskridende kørsel med modulvogntog var en vigtig prioritet under det danske formandskab, og derfor er jeg meget tilfreds med, at Kommissionen nu er kommet med et forslag, der tillader modulvogntog at køre på tværs af landegrænser mellem to lande, såfremt disse lande tillader kørsel med modulvogntog. Jeg mener dog, at modulvogntog skal kunne passere mere end en landegrænse under deres transport.

På den baggrund er mit forhandlingsoplæg, at man fra dansk side arbejder for

- at tillade øget vægt for køretøjer, der gør brug af andre teknologier end dem, der er forbundet med elkøretøjer og hybridbiler, når anvendelsen medfører miljøforbedringer og der i denne forbindelse er særligt behov for oplagring af energi (batterier eller ekstra tunge brændstofbeholdere)

- at det klart skal fremgå af direktivet, at der skal være fri kørsel med modulvogntog efter ensartede, ikkediskriminerende vilkår mellem medlemsstater, der tillader kørsel med modulvogntog. Tilsvarende gælder kørsel mellem medlemsstater, der tillader større vægt og dimensioner
- at sikre fri bevægelighed i EU med køretøjer og vogntog, som opfylder dimensionsgrænserne, inklusive øget længde som følge af aerodynamiske anordninger
- at der i stedet for indførelse af deciderede godkendelsesprocedurer i medlemsstaterne til godkendelse af aerodynamisk udstyr fastlægges funktionskrav, som kan kontrolleres af en synsvirksomhed og af politiet på landevejen
- at der for kategorisering af overtrædelser af vægt- og dimensionsgrænser fastlægges en fælles grovhedsgraduering
- at der arbejdes for at få indsat en overgangsbestemmelse vedrørende 45 fodscontainere, såfremt den længde for vogntoget, der kan opnås enighed om, er mindre end 17 m og begrænsningen på 300 km for delstrækninger kørt på vej ophæves
- at der i forhold til kontrolforanstaltninger vælges så omkostningseffektive løsninger som muligt, og at der fastsættes en længere frist for anskaffelse af nyt kontroludstyr end de foreslåede to år

Derudover skal man fra dansk side lægge vægt på, at frekvensen og intensiteten af kontrollerne reduceres til et niveau, som er væsentlig lavere end i det nuværende forslag, og at vægtkontrolmetoden harmoniseres således, at der udpeges en af de to nævnte kontrolmetoder til kontrol af køretøjernes vægt. Denne metode bør være den såkaldte "weigh-in-motion"

Merete Riisager meddelte, at Liberal Alliance som tidligere er positivt indstillet.

Pia Adelsteen undrede sig over, at man i forsøget på at ensarte reglerne på området foreslår, at direktivet skal suppleres med bilaterale aftaler, hvis man skal køre med modulvogntog i flere lande. Så kan EU jo lige så godt lade være med at blande sig.

Jakob Ellemann-Jensen henviste til høringsvarene, hvor det flere steder bliver påpeget, at man ikke både taler om vægt og størrelse. Nogle mener endda, det er en decideret fejl, at man ikke gør det. Vil der være mulighed for at få det indført?

Det er uhensigtsmæssigt, at man kun må krydse en grænse med modulvogntog, fordi det kan føre til flere lastbiler på vejen. Jakob Ellemann-Jensen syntes ikke, regeringens holdning til det fremgår. At vægten af et batteri ikke indgår i totalvægten, er fornuftigt, mente Jakob Ellemann-Jensen. Kunne det ikke fremtidssikres ved også at inkludere andre energikilder? Jakob Ellemann-Jensen meddelte, at Venstre støtter forhandlingsoplægget.

Finn Sørensen meddelte, at Enhedslisten ikke støtter forhandlingsoplægget, fordi de mener, at forslaget vil øge lastbiltrafikken på bekostning af togtransporten.

Transportministeren svarede Pia Adelsteen og Jakob Ellemann-Jensen, at historien om modulvogntogene er lang og sej, og at han under formandskabet brugte meget energi på den, fordi han ser både miljømæssige og økonomiske argumenter for modulvogntog. Problemet er den meget differentierede holdning til det i Europa. I Danmark kalder man modulvogntogene for økolinere, andre steder kaldes de for monster trucks – det illustrerer situationen meget godt. Flere og flere bliver interesseret i forsøgsordningen, og kommissæren prøver at presse det videre, så modulvogntog kan komme til at køre i hele Europa. I Sverige har de samme holdning som her, hvad de også har i nogle tyske delstater. Ministeren oplevede forsøgsordningen som et produkt af den store indsats, der blev gjort under formandskabet.

Regeringen vil gerne have muligheden for dimensioner, der tager hensyn til miljøet, ind i konklusionerne som en dansk hovedprioritet. Angående batterier mente ministeren, at eftersom man er langt fra at kunne anvende batterier i lastvogne, er forslaget sikret langt ud i fremtiden. Det ville også kunne bruges, hvis der bliver kørt på brint, men spørgsmålet var ret teoretisk. Hvis ikke Jakob Ellemann-Jensen mente, han havde fået fyldestgørende svar på de mere tekniske af sine spørgsmål, tilbød ministeren at vende tilbage med et skriftligt svar.

Pia Adelsteen fandt ministerens udmelding om modulvogntog betryggende. Hun havde læst, at der skulle være en vægtgrænse, som Sverige nogle gange benytter sig af, når danske vognmænd kører til Sverige. Hvis Sverige virkelig er positivt indstillet over for modulvogntog, undrede det hende.

Jakob Ellemann-Jensen gentog sit spørgsmål: Vil regeringen arbejde for, at det ikke kun er længden, men også totalvægten, der bliver øget?

Transportministeren svarede Pia Adelsteen, at han ikke havde observeret den praksis, og at problemet forsvinder, hvis der vedtages faste vægtgrænser.

Transportministeren svarede ja til Jakob Ellemann-Jensens forespørgsel.

Pia Adelsteen opfordrede ministeren til at læse det nyhedsbrev fra Dansk Industri, hvori der står, at svensk politi sidste sommer begyndte at stoppe alle lastbiler, fordi de ikke levede op til EU's regler for lastbilers vægt, dvs. maks. 40 t, hvor der i Danmark – og i Sverige – gælder andre regler.

Transportministeren kunne godt huske sagen, som var blevet løst, ved at han tog kontakt til den svenske infrastrukturminister.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten ytrede sig imod det.

FO 7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 912/2010 om oprettelse af Det Europæiske GNSS-agentur

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0040

Rådsmøde 3243 – bilag 4 (samlenotat side 108)

Transportministeren: Forslaget forelægges Europaudvalget til tidligt forhandlingsoplæg. Det europæiske GNSS-agentur forestår driften af EU's globale satellitbaserede navigationssystemer. GNSS står for Global Navigation Satellite System. Agenturet skal efter 2013 forvalte driften af de to europæiske satellitbaserede navigationssystemer, Egnos og Galileo, og samtidig stå for sikkerhedsgodkendelsen af dem, hvilket medfører risiko for interessekonflikter. Kommissionens forslag skal sikre, at agenturets systemer for sikkerhedsgodkendelse fortsat er uafhængige af især driftsaktiviteterne. Regeringen finder det væsentligt, at uafhængigheden af sikkerhedsgodkendelsesaktiviteter sikres ved en styrket adskillelse af disse og agenturets øvrige aktiviteter, så der ikke opstår interessekonflikter i agenturet, når agenturet får delegeret driften af de to systemer.

Finn Sørensen meddelte, at Enhedslisten støtter forhandlingsoplægget.

Merete Riisager meddelte, at Liberal Alliance støtter forhandlingsoplægget om GNSS-agenturet. Partiet har også tidligere støttet mandatet til etablering af drift af de satellitbaserede navigationssystemer, tilføjede hun.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen af partierne ytrede sig imod det.

8. Forslag til ændring af Rådets direktiv 1999/37/EF af 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkøretøjer

– *Generel indstilling*

KOM (2012) 0381

Rådsmøde 3243 – bilag 5 (supplerende samlenotat)

Transportministeren: Sagen er til orientering fra skatteministeren. Kommissionen har den 13. juni 2012 stillet forslag om en køresikkerhedspakke, der består af tre dele: forslag til en forordning om periodisk kontrol af køretøjer, forslag til en forordning af vejsidekontrol af køretøjer og forslag om ændringsdirektiv om registreringsdokumenter til køretøjer.

Forslaget om registreringsdokumenter understøtter de to synsforslag. Som fremsat indeholder forslaget om registreringsdokumenter forslag om for det første en ordning med midlertidig tilbagekaldelse af registrering i tilfælde, hvor registreringskøretøjet har farlige mangler. Tilbagekaldelsen gælder, indtil et køretøj er godkendt ved en ny teknisk kontrol. Herefter tillader registreringsmyndighederne, at køretøjet tages i brug på ny, uden at en ny registrering er nødvendig. For det andet omfatter det en ordning, hvorved det skal registreres, hvis et køretøj eller kørekort udrangeres i overensstemmelse med direktiv 2000/53/EF, og for det tredje en ordning, hvorefter der skal ske afmelding af et registreret køretøj, hvis køretøjet registreres i en anden medlemsstat. For det fjerde skal der være krav om, at køretøjsrelevante data registreres i et nationalt elektronisk register, herunder data om resultater af obligatoriske test ved kontrol af køretøjet. Tekniske data om registrerede køretøjer skal stilles til rådighed for relevante myndigheder og synsvirksomheder i andre medlemslande. Kommissionen skal bemyndiges til løbende at opdatere direktivets bilag med mindstekrav til, hvilke oplysninger om køretøjet der skal registreres.

Forslaget har været hastebehandlet i arbejdsgruppen for landtransport i maj måned 2013. På baggrund af dette arbejde har formandskabet den 31. maj 2013 stillet et kompromisforslag. Efter dette forslag udgår et forslag til en ordning, ifølge hvilken der skal ske afmelding af et registreret køretøj, hvis køretøjet registreres i en anden medlemsstat, og forslaget om at bemyndige Kommissionen til løbende at opdatere direktivets bilag med mindstekrav til, hvilke oplysninger om et køretøj der skal registreres.

Herudover indeholder formandskabets kompromisforslag nogle tekniske justeringer. Formandskabets kompromisforslag indeholder desuden forslag om elektronisk registrering af visse data om køretøjer og om udveksling af data mellem medlemsstaterne. I visse tilfælde skal der ske suspension eller afmelding af registrerede køretøjer.

Formandskabets kompromisforslag blev onsdag den 5. juni godkendt på CORE-PER. Storbritannien var dog nødt til at tage et parlamentarisk undersøgelsesforbehold, som de håber at de kan løfte inden den 10. juni 2013. Formandskabets kompromisforslag har ikke nævneværdige konsekvenser for Danmark.

9. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

10. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO Rådsmøde nr. 3247 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 20.-21. juni 2013

Den fungerende formand oplyste om, at rådsmøde nr. 3247 blev forelagt af fire forskellige ministre med i alt tre forhandlingsoplæg.

Beskæftigelsesministeren orienterede om, at hun ville fremhæve de vigtigste beskæftigelsespunkter på EPSCO-rådsmødets dagsorden den 20. juni 2013. Der var en sag til forhandlingsoplæg, og de resterende punkter blev forelagt til orientering. Ministeren var blevet informeret om, at udvalget kunne have fået den opfattelse, at punktet om udstationering af arbejdstagere skulle fremlægges til forhandlingsoplæg, men det var ikke tilfældet.

Beskæftigelsesministeren: Det irske formandskab har bedt om, at vi også tager en drøftelse af ungespørgsmålet med fokus på ungdomsarbejdsløshed. Det bifalder regeringen, for det er en hovedprioritet for Danmark, at vi også i europæiske sammenhænge gør alt, hvad vi kan, for at bekæmpe den ungdomsarbejdsløshed, der tynger millioner af unge europæere, så det er kun godt, at vi fortsat har det på dagsordenen. Og det er godt, at vi bruger mødet her i juni måned til at diskutere, hvordan vi i fællesskab kan gøre alt, hvad vi kan, for at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden.

1. Forslag til direktiv om håndhævelse af direktiv 96/71/EC om udstationering af arbejdstagere inden for rammerne af tjenesteydelser

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2012) 0131

Rådsmøde 3247 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2012) 0131 – bilag 4 (DA og LO's brev til

beskæftigelsesministeren om udstationering af arbejdstagere af 27/11-12)

EU-note (11) – E 29 (EU-note af 2/4-12 om udstationering af arbejdstagere)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 133 (side 458, senest behandlet i EUU 30/11-12)

Beskæftigelsesministeren: Den første sag på dagsordenen, jeg vil fremhæve, er punkt 1 om håndhævelsesdirektivet. Det er en sag, som jeg desværre kun kan forelægge til orientering. Vi havde håbet på, at vi ville være kommet så langt i denne diskussion, at vi kunne have opnået en form for enighed i Rådet, men på

ambassadørmødet i fredags stod det klart, at modsætningerne mellem landene stadig er så store og fastlåste, at det i stedet kun bliver til orientering. Det er rigtig ærgerligt, for vi har problemer med at overholde reglerne for udstationering og social dumping. Det har vi diskuteret stort set hver gang, jeg har været i Europaudvalget, og problemerne er ikke blevet mindre.

Direktivforslaget indeholder regler for administrativt samarbejde, ifølge hvilke myndighederne bliver forpligtet til at samarbejde over grænserne for at dæmme op for virksomheder, der ikke er reelt etableret i hjemlandet. Det er også noget, vi har været opmærksom på i vores hjemlige indsats mod social dumping. Ideen er også, at direktivet skal sætte skærpet fokus på, hvad der skal til for at leve op til betingelserne for udstationering.

Når formandskabet har konkluderet, at forslaget ikke er modent til at sætte til politisk forhandling, er det, fordi uenighederne om de mest centrale bestemmelser stadig er for store, og som tidligere drøftet her i udvalget handler det om tilladte kontrolforanstaltninger, spørgsmålet om, om man skal have en åben eller en lukket liste og spørgsmålet om kædeansvar. Det er her, der hersker uenighed, idet nogle lande er tilhængere af, at der skal være en lukket liste for kontrolforanstaltninger, hvorimod andre lande - herunder Danmark - mener, at for at kunne kontrollere, at reglerne bliver overholdt, skal der være vide rammer for selv at kunne definere, hvad der skal til, for at vi kan kontrollere - herunder ikke mindst at vi kan bibeholde vores RUT-register.

Vi tilhører altså den gruppe af lande, der er tilhænger af en åben liste. Jeg synes i øvrigt, det er besynderligt, når vi er blevet enige om, at udstationeringsdirektivet ikke bliver håndhævet ordentligt i dag, at der er nogle lande, der er meget optaget af at opstille restriktioner og begrænsninger for, hvordan vi må kontrollere, at udstationeringsdirektivet bliver overholdt. Men vi har selvfølgelig gjort vores til, at der kan indgås et kompromis, og derfor har vi været åbne over for at overveje, om man kan kombinere en åben liste med et krav om gennemsigtighed - altså at landene skal oplyse, hvilke kontrolforanstaltninger de ønsker at implementere. Det kunne have været vejen til et kompromis, men den har vist sig ikke at være gangbar.

Det er p.t. uklart, i hvilken retning forhandlingerne bevæger sig, og derfor har vi valgt at se tiden an, før vi beder om et reelt mandat fra udvalget. Vi bliver altså på den vej, vi har valgt fra starten, nemlig at vi ønsker at bekæmpe social dumping, og vi vil selvfølgelig have ordentlige kontrolforanstaltninger for at kunne sikre, at det kan lade sig gøre.

Finn Sørensen mente, det var godt, at der ikke skulle afgives mandat samme dag, fordi det gav ministeren lejlighed til at komme tilbage med et skarpere udspil. Han var skuffet over regeringens slappe holdning til artikel 9, idet han mente, at Danmark bør give udtryk for det klare standpunkt, at hvis artikel 9 ikke modificeres, så der bliver tale om en udtømmende liste, vil man fra dansk side modsætte sig tilblivelsen af direktivet. Det er uacceptabelt, at medlemsstaterne begrænses yderligere, i forhold til hvilke kontrolforanstaltninger der skal være for udstationerede virksomheder, og Finn Sørensen var bekymret for, at diverse tiltag, såsom skærpsen af RUT-registeret og tiltag inden for f.eks. skiltning og id-kort, undermineres. Han betegnede det samlede forslag som elendigt, fordi det ikke løser det grundlæggende problem, der opstod på grundlag af EU-domstolens afgørelse. Tværtimod stadfæster det afgørelsen.

Finn Sørensen mente også, at artikel 5, ifølge hvilken der skal ske en kraftig opstramning af oplysningspligten, er betænkelig, og at der er tale om en udmøntning af nogle præmisser i Lavaldommen, som kan bringe det kollektive danske aftalesystem i fare. Han fandt regeringens holdning til spørgsmålet slap og spurgte, om Lavallovens princip om mindstelønsoverenskomst overhovedet stemmer overens med kravene til oplysningspligt i artikel 5.

Finn Sørensen fremhævede, at Enhedslisten er af den opfattelse, at kædeansvar skal pilles helt ud af forslaget, og at det, som tidligere diskuteret i udvalget, er et spørgsmål om at henvise til due diligence. Hvis virksomheden kan dokumentere, at den har registreret sig i RUT-registeret, er det ligegyldigt med kædeansvar.

Jakob Ellemann-Jensen gav udtryk for, at Venstre delte regeringens holdning, og fandt det ærgerligt, at man ikke var kommet nærmere en løsning af diverse udeståender. Han var enig i, at der skal være en åben liste, og Venstre bakker op om, at der kun skal gives støtte til forslaget, hvis RUT-registeret er udtryk for rettidig omhu. Ellers risikerer man at lægge ansvaret i et regi, hvor der ikke er mulighed for at føre en ordentlig kontrol. Det fremgår af forslaget, at man som hvervgiver skal undersøge, om tjenesteyderen har betalt forfalden løn m.m., hvilket ikke kan lade sig gøre via RUT-registeret, der er baseret på nutiden og ikke på fortiden. Hvordan vil ministeren sikre, at disse væsentlige punkter bliver inddraget?

Pia Adelsteen stillede sig tvivlende over for regeringens holdning til kædeansvar. Mente regeringen, at det er en god idé? Hun var selv skeptisk over for kædeansvar, fordi en privatperson kan være bygherre, og fordi processen kan køre igennem mange kæder.

Beskæftigelsesministeren svarede Pia Adelsteen, at hun ved tidligere lejligheder havde redegjort for, at regeringen lagde sig op ad den forståelse, der hersker mellem LO og DA om rettidig omhu.

Ministeren vidste ikke, hvilke tekster Finn Sørensen havde læst – muligvis et internt samlenotat fra regeringen - siden han indikerede, at regeringens mandat ville lægge op til noget bestemt, for der var ikke nogen mandattekst endnu. Hun pointerede, at regeringen ikke er tilhænger af en lukket liste over kontrolforanstaltninger og han og Jakob Ellemann-Jensen skulle vide, at det er en sag, der optager regeringen meget, og at den er aktiv både i rådssammenhæng og på arbejdsgruppe- og ambassadørniveau.

Hun gav udvalget ret i, at det ikke kan nytte noget, at RUT-registerets centrale rolle i bekæmpelsen af social dumping undermineres i et direktiv, der skal sikre bedre håndhævelse af udstationeringsdirektivet. Danmark har dog interesse i at få et sådant direktiv, og man kan derfor diskutere en kompromisløsning, der ikke hæmmer Danmark i at bekæmpe social dumping, men som går i retning af en åben liste med en bestemmelse om, at man skal oplyse, hvilke kontrolforanstaltninger der benyttes, kan derfor diskuteres. Ministeren understregede, at hun ikke havde bedt om mandat, men blot signaleret i hvilken retning et kompromis kunne gå, og at en mere indgående diskussion med udvalget ville finde sted i forbindelse med et kommende forhandlingsoplæg .

Den fungerende formand mindede om, at mandater gives mundtligt i udvalget, og at teksten i samlenotater kun er indikationer på, i hvilken retning regeringen arbejder.

Finn Sørensen ønskede ikke at kritisere ministerens forelæggelse, men pointerede, at udvalget var gået til møde på baggrund af den kommenterede dagsorden, hvori der stod, at det forventedes, at der skulle gives mandat til udstationeringsdirektivet. Hans kommentarer gik dermed på teksten på s. 26 i denne dagsorden, som han betegnede som et meget slapt oplæg fra regeringens side. Han mente, at når regeringen udtrykker skepsis over for noget, er det ikke ensbetydende med, at den vil stemme imod direktivet, og at det for ham var et spørgsmål om at sikre en god proces.

Hvad kædeansvar angår, gentog Finn Sørensen, at Enhedslisten er tilhænger af at pille det ud, og at der ikke er grund til, at EU begynder at regulere på det område – navnlig ikke nu, hvor det går bedre i kommunerne.

Den fungerende formand slog fast, at den kommenterede dagsorden er et folketingsdokument, og at regeringen ikke kan tages til indtægt for det. Først når mandatet fremlægges på mødet, er det et egentligt mandat.

FO 2. Revideret forslag til direktiv om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder

– (Evt.) Politisk enighed

KOM (2007) 0603

Rådsmøde 3247 – bilag 1 (sammenfatning side 25)

Udvalgsmødereferater vedr. det oprindelige forslag:

EUU alm. del (06) – bilag 362 (side 1308, senest behandlet i EUU 23/5-07)

EUU alm. del (06) – bilag 337 (side 1238 FO, forhandlingsoplæg forelagt 11/5-07)

Beskæftigelsesministeren: Den næste sag på dagsordenen til EPSCO-mødet er spørgsmålet om supplerende pensionsrettigheder, og det er derimod en sag, jeg gerne vil forelægge til forhandlingsoplæg.

Formålet med forslaget er at fjerne barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed, således at vandrende arbejdstagere – som ikke er udstationerede arbejdstagere vel at mærke - der som led i deres ansættelsesforhold indbetaler til en pensionsordning eller i øvrigt optjener en ret til pension kan bevare disse rettigheder i tilfælde af jobskifte, altså det man kalder en hvilende pension.

Det er noget, vi kender fra det danske pensionsoverenskomsts system. Det oprindelige forslag skulle dække både grænseoverskridende jobskiftesituationer og jobskifte inden for nationalgrænserne. Men med det seneste kompromisforslag fra formandskabet lægges der op til, at direktivet kun gælder for den grænseoverskridende situation, og det giver meget god mening. Det betyder, at vi her taler om lønmodtagere, der er medlem af en pensionsordning, og som skifter job og efterfølgende flytter til en anden medlemsstat. Så er formålet med direktivet, at man ikke skal tabe den del af pensionen, man har nået at opsøbe, mens man var i arbejde. Det vil så betyde, at lønmodtageren sikres ret til at bevare pensionen som en hvilende ratepensionsordning. Det er der god mulighed for med de gældende danske regler, og derfor giver den del af forslaget os ikke udfordringer, i forhold til hvordan vores danske pensionssystem ser ud.

Der er en anden del af direktivet, som er mere problematisk for Danmark, og det er spørgsmålet om, om der skal opstilles bestemmelser for kriterier for optjening af pensionsret. I Danmark er arbejdsmarkedspensioner primært reguleret via kollektive overenskomster, og inden for de rammer er der også opsat kriterier for, hvornår man har adgang til at komme ind i pensionsordninger og dermed få rettigheder.

Typisk er det aftalt, at en lønmodtager skal have været ansat mellem 2 og 9 måneder, alt efter hvilken ordning vi kigger på, før man overhovedet kan blive medlem af en ordning og indbetale til den. Og typisk skal lønmodtageren efter de danske regler være fyldt 20 eller 21 år, før der er adgang til ordningen. Det ønsker vi selvfølgelig ikke at udfordre eller ændre på, for det er et anliggende for arbejdsmarkedets parter.

Formandskabet har i det seneste kompromisforslag fastholdt bestemmelsen om optjeningsbetingelser for adgang til en pensionsordning og foreslår, at der skal gælde en aldersgrænse på 21 år og en 2-årig karenstid. Formandskabet lægger også op til, at medlemslandene med direktivet opfordres til at give nationale lønmodtagere samme vilkår som vandrende arbejdstagere. Men her er der altså tale om en opfordring og ikke noget, der bliver bindende.

Regeringen støtter som udgangspunkt, at barrierer nedbrydes, for at arbejdskraften kan bevæge sig, og vi er som udgangspunkt positive over for, at pensionsretigheder er noget, der vægtes højt, fordi det er vigtigt, at man ikke pludselig taber det, man måtte have sparet op i et job.

Det har sådan set hele tiden været uden for diskussion, om de danske regler kan rummes i direktivet, fordi vi er så langt, som vi er, men vi synes selvfølgelig, at det er vigtigt at værne om, at det er arbejdsmarkedets parter, der forhandler overenskomsternes bestemmelser - også på pensionsområdet. Det nuværende direktiv lægger ikke hundrede procent op til det, fordi det betyder, at overenskomster og pensionskasser skal kunne håndtere forskellige regler, alt afhængig af om der er tale om nationale forhold eller grænseoverskridende forhold. Og det kan der være nogle administrative udgifter ved, men spørgsmålet er selvfølgelig, hvor stort et problem det bliver. Men de vil være der, og det er nok i virkeligheden det, der er afgørende. Direktivet indebærer også at forhandlingsmulighederne for optjeningsbetingelser vil være afgrænset, også selv om vi – og det understreger jeg – taler om en mindre gruppe. Det er altså en mere principiel tilkendegivelse fra vores side.

Derfor er regeringen forbeholden over for denne del af direktivet, men samlet set vil jeg gerne bede om et forhandlingsoplæg til de videre forhandlinger, der giver regeringen mulighed for at lægge afgørende vægt på, at direktivet vil kunne gennemføres ved kollektive aftaler på de punkter, der udelukkende er overenskomstregulerede i Danmark (f.eks. adgangsbestemmelserne), og at der i direktivet sikres mest mulig fleksibilitet til parterne. Regeringen vil også lægge vægt på, at så mange ordninger som muligt omfattes af direktivet, så det får reel merværdi – altså at enkelte lande ikke kan sige, at de ikke ønsker visse dele af deres pensionssystem omfattet.

Finn Sørensen kvitterede for ministerens sobre og nuancerede redegørelse. Muligheden for at overføre opsparret pension er ganske fornuftig, men Enhedslisten er grundlæggende imod, at EU regulerer pensionsforhold og rettigheder til at op-tjene pension og dermed blander sig i overenskomststof mellem arbejdsmarkedets parter. Så med mindre det lykkedes regeringen at pille den del ud af forslaget, kunne Enhedslisten ikke kunne bakke op om mandatet.

Jakob Ellemann-Jensen sagde, at Venstre støttede forhandlingsoplægget, og fandt det helt vitalt, at den danske model understøttes og at de kollektive aftaler udgør grundlaget.

Pia Adelsteen anså det for umiddelbart positivt, at man får opsparrede pensionspenge med sig, uanset hvor i verden man bor. Hun gik ud fra, at der ikke var tale om folkepension, men ønskede at få oplyst, om man, hvis man har en ratepension i Danmark og som pensionist flytter til et land uden for EU, får den udbetalt. Hun havde bidt mærke i, at ministeren havde sagt, at der skulle værnes om arbejdsmarkedets parter mulighed for at forhandle overenskomstmæssige bestemmelser. Det var hun meget enig i, men binder direktivet ikke parterne i deres fremtidige overenskomstforhandlinger? Tænk, hvis de finder på at sætte alderen for, hvornår man må blive medlem af en pensionsordning, ned til 18 år. Må de ikke det?

Merete Riisager sagde, at Liberal Alliance selvfølgelig mener, at det er vigtigt, at der er fleksibilitet til at tage pension med til andre lande, men partiet er meget uenigt i regeringens ambition om, at EU skal blande sig i medlemsstaternes interne arbejdsmarkedspensionsordninger. Direktivet lægger bl.a. op til detaljerede regler om, at en person under 25 år ikke må have en længere rettighedsopsparingsperiode end 5 år, og at perioden for personer over 25 år ikke må være på mere end 1 år. Merete Riisager konkluderede, at Liberal Alliance ikke kunne støtte forhandlingsoplægget.

Beskæftigelsesministeren mindede først og fremmest om den afgørende vægt, regeringen har til hensigt at lægge på, at direktivet kan gennemføres ved kollektive aftaler på de punkter, som udelukkende er overenskomstregulerede i Danmark. Hun mente ikke, at der herskede uenighed i udvalget om, at det er klogt, at det er arbejdsmarkedsparterne i Danmark, der kan forhandle de nødvendige overenskomst- og pensionsforhold. Ministeren havde forstået på et flertal af udvalgets medlemmer, at de ønskede at gå så langt, som det princip rækker, i det danske forsøg på indflydelse, og den linje ville regeringen derfor arbejde efter - hvilende på principperne i mandatet.

Ministeren svarede Pia Adelsteen, at pensionsordninger i lande uden for EU ikke faldt ind under direktivet, der kun omhandler arbejdstagere inden for EU. Hun anerkendte det principielle i Pia Adelsteens andet spørgsmål om arbejdsmarkedspartners begrænsninger i overenskomstforhandlinger og tilføjede, at man

ikke må gøre reglerne mindre favorable, men at man gerne må sætte grænsen ned til f.eks. 18 år, fordi det vil gøre ordningen mere favorabel set med lønmodtagerbriller.

Finn Sørensen gav udtryk for, at regeringen og Enhedslisten har en grundlæggende forskellig holdning til, om man skal gå ind i den proces. Enhedslisten ønsker ganske enkelt ikke, at EU får adgang til at regulere spørgsmål, som griber ind i det danske overenskomstsistem, og partiet har ikke fuld tillid til, at ministerens indhegningsproces er tilstrækkelig til at bevare det danske system.

Pia Adelsteen var enig i intentionen om ikke at miste opsparet pension, men hun havde svært ved at forstå, at EU skal blande sig, hvis der allerede findes regler i Danmark for, at man kan tage sin folkepension med til f.eks. USA. Hvis andre lande har uhensigtsmæssige ordninger, kan de vel lave dem om.

Sluttelig spurgte hun, om fradrag kontra beskatning af pensionsaftaler kører via dobbeltbeskatningsaftaler, eller om det kommer til at være en del af direktivet.

Beskæftigelsesministeren understregede, at direktivet kun omhandler arbejdsmarkedspensioner og ikke ratepensioner eller folkepension, og kun spørgsmålet om ikke at tabe pensionsrettigheder som vandrende arbejdstager. Hvis man bevæger sig fra et land til et andet, bliver der talt om en hvilende pension, og der er derfor heller ikke skatteforhold i spil, så vidt ministeren vidste.

Pia Adelsteen meddelte, at Dansk Folkeparti stadig var i tvivl om rækkevidden af direktivet og derfor ikke kunne støtte mandatet, idet partiet havde svært ved at se, hvor EU kom ind i billedet i forhold til de danske pensionsregler.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Enhedslisten ytrede sig imod det.

3. Det Europæiske Semester 2013: Bidrag til DER (28.-29. juni 2013)

– *Politisk drøftelse*

Beskæftigelsesministeren sagde, at EU-2020 altid er til diskussion på juni-rådsmødet, og at hun ville koncentrere sig om at orientere om de landespecifikke henstillinger.

Social- og integrationsministeren forelagde dagsordenspunkterne 3 b og c.

a) Udkast til Rådets landespecifikke henstillinger pba. de Nationale Reformprogrammer 2013

– *Vedtagelse (artikel 148 TFEU)*

KOM (2013) 0354, KOM (2013) 0350

Rådsmøde 3247 – bilag 1 (samlenotat side 33)

Beskæftigelsesministeren: Der er ingen tvivl om, at Europa endnu ikke er fri af krisen, og det er vigtigt, at vi også i det europæiske samarbejde forholder os til både de økonomiske og arbejdsmarkedspolitiske udfordringer, vi står overfor.

Kommissionen har – som I måske allerede har læst om – lagt op til tre henstillinger til Danmark, hvoraf en er på arbejdsmarkedsområdet, og den henstilling er sådan set på linje med det, vi i forvejen prioriterer fra regeringens og store dele af Folketingets side. Kommissionen anerkender de reformer, vi har vedtaget allerede, og den fremhæver bl.a. reformen af førtidspensionen og fleksjobordningen, hvor forventningen er, at det kan bringe flere tættere på arbejdsmarkedet. I forhold til arbejdsmarkedsområdet henstilles der ordret til Danmark at ”tage yderligere skridt til at forbedre beskæftigelsespotentialet for personer på kanten af arbejdsmarkedet, herunder personer med indvandrerbaggrund, langtidsledige og lavt kvalificerede arbejdstagere.”

Det må siges at være en henstilling, der flugter vores prioriteter ualmindelig godt, og som lægger vægt på mange af de ting, der fortsat ligger foran os, f.eks. kon-tanthjælpsreformen som både adresserer personer med indvandrerbaggrund, langtidsledige og lavt kvalificeret arbejdskraft. Vi er ikke færdige, men vi er enige i henstillingen, fordi vi allerede befinder os på linje med Kommissionen.

b) Eksamination af de Nationale Reformprogrammer (2013) og implementeringen af de landespecifikke henstillinger for 2012

– *Godkendelse af den fælles holdning fra Beskæftigelseskomitéen og Komitéen for Social Beskyttelse*

SWD (2013) 0354, KOM (2012) 0304

Rådsmøde 3247 – bilag 1 (samlenotat side 33)

Rådsmøde 3247 – bilag 2 (samlenotat side 2)

c) Vurdering af 2013 pakken med Rådets anbefalinger vedrørende tværgående emner

- *Godkendelse af den fælles holdning fra Beskæftigelseskomitéen og Komitéen for Social Beskyttelse*

Rådsmøde 3247 – bilag 1 (samlenotat side 33)

Rådsmøde 3247 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Social- og integrationsministeren: Mit første punkt er punkt 3 b og c om det europæiske semester 2013, som beskæftigelsesministeren allerede har orienteret om. Jeg skal kort supplere med at oplyse, at også Komitéen for Social Beskyttelse har leveret en udtalelse om gennemførelsen af de anbefalinger, som medlemslandene fik i 2012. Som bekendt fik Danmark sidste år en anbefaling om at øge arbejdsudbuddet ved en reform af vores førtidspensionssystem. Udtalelsen nævner, at Danmark har efterlevet denne anbefaling ved at ændre tildelingskriterierne for førtidspension. Der kommer senere en udtalelse om eksaminationen af anbefalingerne for 2013, som foregår for tiden i Bruxelles. Den vil først foreligge kort tid før rådsmødet.

Jeg kan oplyse, at vi ikke har fået henstillinger på det sociale område i år.

d) Employment Performance Monitor

- *Godkendelse af Monitoren (forberedt af Beskæftigelseskomitéen)*

Rådsmøde 3247 – bilag 1 (samlenotat side 33)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

- UDG. 4. (Evt.) Forslag til rådsbeslutning om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations 1990-konvention om Sikkerhed i forbindelse med anvendelse af kemikalier på arbejdspladsen (konvention nr. 170)**
– *Generel indstilling*
KOM (2012) 0677
Rådsmøde 3247 – bilag 1 (samlentat side 35)

Punktet var udgået.

- UDG. 5. (Evt.) Forslag til rådsbeslutning om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations 2011-konvention om ordentlige arbejdsforhold for husarbejdere (konvention nr. 189)**
– *Generel indstilling*
KOM (2013) 0152
Rådsmøde 3247 – bilag 1 (samlentat side 38)

Punktet var udgået, men ministeren besvarede spørgsmål.

Finn Sørensen havde en kommentar til dette udgåede punkt på dagsordenen. Han var uforstående over for EU's indblanding, for det må vel være op til medlemslandene, om de vil ratificere. Han tilføjede, at han glædede sig over den danske ratificering - også i forhold til de videre diskussioner i Folketinget om au pair-rettigheder.

Beskæftigelsesministeren udviste fuld forståelse for Finn Sørensens spørgsmål og bekræftede, at selve ratificeringsprocessen klart er et nationalt anliggende. Ministeren pointerede dog, at der skal vedtages en rådsbemyndigelse, fordi dele af Kommissionens indhold falder ind under EU's kompetenceområde. Så vidt ministeren havde forstået, var der tale om en formalitet. Ministeren oplyste, at hun og regeringen afventede det trepartssamarbejde, der skal analysere rækkevidden af konventionen, før der tages stilling til ratificering.

Finn Sørensen uddybede sit spørgsmål ved at spørge om EU-landene kan ratificere konventionen uafhængigt af det, der lægges op til i bemyndigelsen – altså om man som EU-medlemsland har opgivet selvbestemmelsesretten over, hvilke konventioner man som land vil tilslutte sig, f.eks. hvis Kommissionen eller andre mener, en konvention strider imod traktatgrundlaget.

Beskæftigelsesministeren gentog, at det er et nationalt anliggende, om Danmark ønsker at ratificere eller ej, men tilføjede, at Danmark er bundet af at være del af et integreret og forpligtende politisk og økonomisk samarbejde på tværs af landegrænser.

6. (Evt.) Europa-Parlamentets og Rådets Forordning om den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligt Stillede

– (Evt.) *Generel indstilling /Fremskridtsrapport*

KOM (2012) 0617

Rådsmøde 3247 – bilag 2 (samlenotat side 4)

KOM (2012) 0617 – bilag 3 (begrunnet udtalelse fra Folketinget af 14/12-12)

EU-note (12) – E 10 (EU-note af 3/12-12 om Kommissionens forslag til en ny fond for Social Dårligst Stillede)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 360 (side 1070 FO, forhandlingsoplæg forelagt 19/4-13)

Social- og integrationsministeren: Der afholdes rådsmøde for beskæftigelse og sociale anliggender den 20. juni 2013. Jeg deltager ikke i rådsmødet, da der ikke er debat om nogen af de punkter, jeg repræsenterer.

Jeg fik den 19. april 2013 forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg vedrørende sagen, der indebærer en principiel modstand mod en fond til uddeling af fødevarestøtte og derfor ingen støtte til Kommissionens forslag. Det er det irske formandskabs intention at få forslaget vedtaget med kvalificeret flertal i en trilog med Europa-Parlamentet. Parlamentet har endnu ikke afgivet en udtalelse om sagen, så det er vanskeligt at spå om udfaldet af disse forhandlinger. Som det fremgår af dagsordenen, er det ikke udelukket, at der alene afgives en fremskridtsrapport på rådsmødet. Men fra dansk side ligger det jo helt klart, at vi stemmer imod forslaget om en fødevarefond. Den danske stemme vil ikke være udslagsgivende.

7. Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0426

Rådsmøde 3247 – bilag 2 (samlenotat side 10)

KOM (2008) 0426 – bilag 3 (henvendelse af 28/8-08 fra Dansk Arbejdsgiverforening)

KOM (2008) 0426 – bilag 7 (udtalelse fra EUU til Kommissionen)

KOM (2008) 0426 – bilag 8 (Kommissionens svar til EUU)

KOM (2008) 0426 – bilag 6 (henvendelse af 30/11-08 fra

Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske)

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 1 (af 5/11-08)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 133 (side 466, senest behandlet i EUU 30/11-12)

Social- og integrationsministeren: Siden forelæggelsen af forslaget i juli 2008 har det været behandlet under en lang række formandskaber, og mine forgængere og jeg har gentagne gange orienteret om sagen. Jeg kan oplyse, at der under det irske formandskab ikke er opnået nævneværdige fremskridt. Alle medlemsstaterne har fortsat generelle undersøgelsesforbehold til forslaget, da der stadig er uløste problemstillinger vedrørende direktivets rækkevidde, begrebsanvendelse og juridiske fortolkning. Vi kan således konstatere, at den krævede enstemighed har lange udsigter, og sagen forelægges også denne gang Rådet alene med henblik på en fremskridtsrapport.

8. Kommissionens meddelelse om Sociale Investeringer

– Vedtagelse af rådskonklusioner

KOM (2013) 0083

Rådsmøde 3247 – bilag 2 (samlenotat side 45)

EUU alm. del (12) – svar på spørgsmål 40 (om midler til den europæiske socialfond for 2014-2020)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 274 (side 846, senest behandlet i EUU 22/2-13)

Social- og integrationsministeren: Jeg har tidligere orienteret udvalget om Kommissionens meddelelse. Regeringen har en positiv holdning til de foreslåede konklusioner, som flugter fint med de danske synspunkter. Det er således i dansk interesse, at medlemsstaterne bestræber sig på at anvende budgetmidlerne så effektivt som muligt og samtidig sikre bedst mulige betingelser for den sociale sammenhængskraft. Vi er også helt enige i, at vi skal forbedre instrumenterne til udveksling af god viden og praksis på det sociale område mellem medlemslandene. Det var faktisk et af de emner, vi under vores eget formandskab forsøgte at få sat på dagsordenen. Det er vigtigt at få en bedre kortlægning på europæisk niveau af, hvilke metoder der virker bedst for borgerne, for at udnytte ressourcerne bedre. Der forventes ingen debat på rådsmødet, og vi vil fra dansk side bakke op om rådskonklusionerne.

FO 9. Forslag til direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber

– *Fremskridtsrapport/(Evt.) Generel indstilling*

KOM (2012) 0614

Rådsmøde 3247 – bilag 4 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (12) – bilag 409 (Kommissionens non-paper om hjemmel for direktivforslaget) (fortroligt - dtfo.ft.dk) (papiromdelt på KOM (2012) 0614 – bilag 6)

EUU alm. del (12) – bilag 336 (notat af 12/4-13) (udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste) (fortroligt - dtfo.ft.dk) (papiromdelt på KOM (2012) 0614 – bilag 5)

KOM (2012) 0614 – bilag 4 (Folketingets begrundede udtalelse)

KOM (2012) 0614 – svar på spørgsmål 1

Rådsmøde 3146 – bilag 3 (debatten om kvinder i bestyrelser)

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 71

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 72

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 73

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 74

EUU alm. del (11) – bilag 473 (revideret oversættelse af regeringens høringsvar på Kommissionens høring om flere kvinder i bestyrelser)

EUU alm. del (11) – bilag 600 (Ligestillingsministerens og Erhvervs- og Vækstministerens brev til Kommissær Reding og Barnier vedrørende kvinder i bestyrelser)

EUU alm. del (11) – bilag 609 (brev vedr. kvinder i bestyrelser)

EU-note (12) – E 33 (intern) (note af 2/5-13)

EU-note (12) – E 9 (note af 30/12-12 om Kommissionens forslag om kvoter for kvinder i bestyrelser)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 334 (side 985, besvarelse af samrådsspørgsmål M og N 15/3-13)

EUU alm. del (12) – bilag 65 (side 168, besvarelse af samrådsspørgsmål B, 2. del 17/10-12)

EUU alm. del (12) – bilag 48 (side 107, besvarelse af samrådsspørgsmål B, 1. del 12/10-12)

Ligestillingsministeren informerede udvalget om, at han ville forelægge to punkter fra EPSCO-rådsmødets dagsorden den 20. juni, et til forhandlingsoplæg og et til orientering, dvs. punkt 7 og punkt 15 på den foreløbige dagsorden.

Ligestillingsministeren: Som punkt 7 på rådsmødets dagsorden fremlægger EU-formandskabet en fremskridtsrapport for behandlingen af direktivforslag om kønsfordeling i børsnoterede selskabers bestyrelser. Direktivet skal dermed ikke

forhandles på rådsmødet. Alligevel har regeringen valgt at forelægge sagen for Folketingets Europaudvalg til et tidligt mandat. Det sker ikke mindst i lyset af udvalgets store interesse for sagen.

Regeringen er som udgangspunkt fortsat positiv over for tiltag, der kan styrke en mere ligelig kønsfordeling i børsnoterede selskabers bestyrelser. Men initiativer, der fremmer ligestilling, skal samtidig være fleksible for virksomhederne og respektere deres ledelsesret. Det er regeringens vurdering, at direktivets tætte kobling mellem et fast og bindende mål og en bestemt rekrutteringsmetode er for ufleksibel for virksomhederne og griber unødigt ind i virksomhedernes almindelige ledelsesret. Regeringen er ligeledes af den opfattelse, at den procedure, der foreslås i direktivet, er uhensigtsmæssig i forhold til valg af medarbejderrepræsentanter til bestyrelser, idet bestyrelsen ikke har indflydelse på valgprocessen af de medarbejdervalgte bestyrelsesrepræsentanter.

Regeringen kan på den baggrund ikke støtte direktivforslaget.

I regeringens overvejelser omkring direktivforslaget er det også indgået, at et flertal i Folketinget har vurderet, at direktivforslaget ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Regeringens forhandlingsoplæg er derfor, at det allerede nu tilkendes gives over for Kommissionen, at Danmark ikke kan støtte direktivforslaget.

Pia Adelsteen var glad for, at ministeren klart havde meddelt, at regeringen ikke støtter forslaget, men ville gerne vide, hvad der så skulle ske. Diskussionen går på, at Rådets juridiske tjeneste mener, at hjemmelen ikke kan bruges.

Jakob Ellemann-Jensen gav udtryk for, at Venstre tilsluttede sig forhandlingsoplægget, hvis der er tale om, at man fra dansk side fremfører et rent nej og dermed indgår i et blokerende mindretal med forhåbentlig Storbritannien og Tyskland. Han understregede, at hvis regeringen tidligere var kommet til erkendelsen af, at forslaget ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet som konkluderet af Folketinget allerede i efteråret, havde der været mulighed for at påvirke forarbejdet.

Merete Riisager kvitterede for, at regeringen nu siger nej til forslaget, men hun kunne ikke støtte mandatet, fordi Liberal Alliance mener, at henstillingen om, at den danske model skal tages op på EU-niveau, ikke er formålstjenlig, og at der er tale om en regulering, der rækker ud over, hvad man bør opstille regler for både på nationalt og på EU-niveau. Hun mente i øvrigt, at det var helt grotesk at forestille sig, at en rekrutteringsproces kan centraliseres i alle EU-lande. Merete Riisager spurgte ministeren, om man fra dansk side kan påvirke sådanne vanvittige forestillinger, for selv om Danmark siger nej til direktivet, er man interesseret i,

at det ikke pålægger virksomheder yderligere byrder. Endelig betegnede hun det som grotesk, at man finder på at centralisere en rekrutteringsproces i en tid, hvor der er recession i Europa.

Per Clausen fremførte, at Enhedslisten bakkede op om et nej til forslaget og dermed gav sit ja til mandatet. Han mente dog, at argumenterne var dårlige – med undtagelse af strid med nærhedsprincippet - og at de dækker over, at den danske regering har valgt at gennemføre en ringere ordening i Danmark end den, der er lagt op til i forslaget. Alt i alt, tilføjede han, er Enhedslisten dog enig i, at EU ikke skal regulere på området.

Ligestillingsministeren slog fast over for Merete Riisager og Jakob Ellemann-Jensen, at der var tale om et klart nej til forslaget, og at et nej er et nej og ikke et nej, men. Man kunne fra regeringens side have valgt at sige nej, men vi vil gerne påvirke i anden retning, men baseret på en sondering af terrænet og Europaudvalgets holdning til sagen ville regeringen fremføre et absolut nej.

Til Jakob Ellemann-Jensen sagde ministeren, at det ikke havde været muligt at nå til en tidligere erkendelse, fordi forslaget først skulle igennem diverse arbejdsgrupper. Regeringen havde valgt ikke at sige nej fra starten, idet den ønskede at få en afklaring af bl.a. undtagelsesbestemmelsen. Et mere tydeligt billede havde tegnet sig hen ad vejen, og derfor mente ministeren sig i stand til at indhente mandat til et dansk nej.

Ministeren bekræftede Pia Adelsteens udsagn om, at Rådets juridiske tjeneste havde sagt, at der ikke var hjemmel til forslaget. Kommissionens juridiske tjeneste havde til gengæld sagt ja, men der er ingen særlig procedure for, hvordan en uenighed mellem Kommissionens og Rådets juridiske tjenester afgøres. Formelt set gør det sig gældende, at man holder fast i Kommissionens forslag til hjemmel med mindre medlemsstaterne enstemmigt vælger at ændre det. Hvis direktivet vedtages, har både Rådet og Kommissionen efterfølgende mulighed for at anlægge annulationsspørgsmål ved EU-domstolen, hvis de finder, at der enten ikke er hjemmel til at vedtage retsakten, eller at hjemmelen burde have været en anden.

Merete Riisager ville gerne være sikker på, at ministeren ville give et absolut nej til det fremlagte direktiv, dvs. at man fra dansk side ikke vil forsøge at påvirke ved f.eks. at forslå, at den danske model skal være gældende. Hvis der var tale om et klart nej, kunne Liberal Alliance godt tilslutte sig mandatet.

Pia Adelsteen mente, at ministeren havde haft svært ved at have en holdning til direktivet igennem lang tid, og hun hørte ham nu sige, at det blandt andet hang

sammen med den ønskede afklaring af, om Danmark kunne komme ind under en undtagelsesbestemmelse. Hvad var resultatet af afklaringen?

Hun ønskede at få ministerens bekræftelse på, at hvis Rådet enstemmigt siger, at der ikke er hjemmel i traktaten til at stille forslaget, og Europa-Parlamentet siger det modsatte, kan Rådet køre en sag og måske vinde. Imponerende, kaldte hun det, at have en traktat, hvor det er så uklart, om man kan stille et sådan forslag eller ej - vel vidende at der er en række lande, der er imod.

Hun gentog sit spørgsmål om den videre proces.

Ligestillingsministeren understregede over for Merete Riisager, at der var tale om et absolut nej. Til Pia Adelsteen sagde han, at han ikke var klar over, om Danmark ville være kommet ind under en undtagelsesbestemmelse, idet direktivet ikke havde været til beslutning i Rådet endnu, og fordi det ville afhænge af en forhandling.

Status var, at Holland, Tyskland, Sverige, Storbritannien, Tjekkiet og Estland havde meldt ud, at de ikke støttede forslaget, og det ville sige, at der var et flertal imod direktivet – dog kunne situationen ændre sig efter det tyske valg i september.

Pia Adelsteen støttede mandatet, men gjorde det klart, at hun undrede sig over, at regeringen siden november ikke var blevet mere afklaret omkring en eventuel undtagelsesbestemmelse for Danmark. Dog, sluttede hun, havde Dansk Folkeparti hele tiden været imod forslaget, så det var godt, at ministeren også var gået hen og blevet det.

Ligestillingsministeren mente ikke, der var noget odiøst i, at visse aspekter skulle afklares, og at det har været specielt med det pågældende direktiv, fordi der havde været så stor opmærksomhed omkring det. Han pointerede, at der i udkastet stod, at hvis man kunne sandsynliggøre, at man ved egne tiltag kan nå en andel af 40 pct. kvinder i bestyrelser i 2020, kan man falde ind under en undtagelsesbestemmelse. Men forhandlingerne havde ikke fundet sted, og det var derfor ikke til at vide, hvad det endelige resultat bliver.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier ytrede sig imod det.

10. Kvinder i medier: Fremme af deres rolle som beslutningstagere

– Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 3247 – bilag 4 (sammenotat side 14)

Kirke- og ligestillingsministeren: Rådskonklusionerne er fremlagt som led i EU's halvårslige opfølgninger på FN's Beijinghandlingsplan. Punktet forelægges hermed udvalget til orientering. Rådskonklusionerne bygger på en omfattende undersøgelse, som er gennemført af det Europæiske Ligestillingsinstitut, EIGE. Institutet har undersøgt, hvordan kvinder er repræsenteret i udvalgte medieorganisationer i alle EU's medlemslande. Ligestillingsinstitutionen har samlet resultaterne af undersøgelsen i en rapport. Rapporten viser, at kvindeandelen i medieorganisationerne er stigende. Kvinderne er dog fortsat underrepræsenteret i beslutningsprocesserne, særlig på de højere niveauer i organisationerne. Undersøgelsen viser, at Danmark ligger over EU-gennemsnittet, hvad angår kvinders repræsentation i de undersøgte medieorganisationer.

I rådskonklusionerne opfordres der til, at der gøres en indsats for at fremme kvinders rolle som beslutningstagere i medieorganisationerne. Medlemslandene opfordres bl.a. til at opmuntre medieorganisationerne til at gøre det tydeligt for alle medarbejdere, hvad kriterierne er for rekruttering og for forfremmelse. Samtidig foreslås det, at medieorganisationerne opretter mentor- og ledelsesprogrammer for kvinder, og at organisationerne skaber en bedre balance mellem familie- og arbejdslivet. I rådskonklusionerne opfordres der ligeledes til, at medlemslandene udveksler erfaring og god praksis på området. Det kan f.eks. være en konference eller andre uformelle fora, hvor forskellige aktører kan fortælle om, hvordan de har opnået fremskridt på området.

Endelig foreslås det, at både medlemslandene og EU forbedrer dataindsamlingen om kvinders og mænds deltagelse i beslutningsprocesserne i medieorganisationerne, herunder gennem et sæt indikatorer, som måler kønsfordelingen i ledelsen, og som er vedlagt rådskonklusionen i et annekse.

Dataindsamlingen vil blandt andet ske gennem EU i forbindelse med opfølgningen på indeværende rådskonklusion. Generelt sker opfølgningen på de forskellige rådskonklusioner knyttet til Beijinghandlingsplanen som led i de enkelte formandskabers prioritering, og jeg kan derfor ikke sige hvornår, man næste gang ser på området kvinder og medier.

I rådskonklusionerne udtrykkes der fuld respekt for pressens ytringsfrihed, og de vil derfor på ingen måde kunne påvirke dette grundlæggende og meget vigtige princip. Konklusionerne sætter ikke konkrete rammer for personalerekruttering og

forfremmelse, og de fungerer derfor heller ikke hverken som en kvote eller som en øremærkning af bestemte poster i medieorganisationerne. Rådskonklusionerne består alene af opfordringer, som medlemslandene kan vælge at bruge som et redskab og som inspiration til, hvordan man i medieorganisationerne kan gøre brug af alles kompetencer og talenter.

Jeg synes, det er interessant og spændende at få sat fokus på repræsentation i medieverden – både kvinders og mænds. Der har løbende i både EU og Danmark været fokus på kvinders repræsentation i forskellige fora, f.eks. afholdt den tidligere regering, under den daværende ligestillingsminister Karen Jespersen den 8. marts 2009, en stor konference om, hvordan vi kan fremme flere kvinder i kommunalpolitik. Og der er også tidligere blevet udarbejdet en pjeces med fokus på kvinders repræsentation i kommunalpolitik. Det har i det hele taget været den tidligere regerings politik at fremme en mere ligelig kønsfordeling ved at opfordre centrale aktører til at igangsætte frivillige initiativer, som det f.eks. skete i Operation Kædereaktion for flere kvinder i bestyrelser. Det er gode eksempler på indsatser, hvor man via videndeling og gennem opfordringer har forsøgt at fremme kvinders deltagelse på områder, hvor de er underrepræsenterede.

Jeg har ikke besluttet, hvorvidt jeg vil følge konkret op på de opfordringer, som rådskonklusioner kommer med, men såfremt jeg tager emnet op, vil det være på samme måde som de initiativer, jeg netop har nævnt.

Danmark agter derfor at støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne.

Pia Adelsteen mente, at det var håbløst at bruge tid på forslag som dette.

Ligestillingsministeren oplyste, at det havde kostet 279.571 euro, dvs. lidt over 2 mio. dkr., at lave undersøgelsen om kvinder i medier.

11. Den Europæiske Globaliseringsfond

– (Evt.) *Generel indstilling*

KOM (2011) 0336

Rådsmøde 3247 – bilag 6 (samlenotat side 2)

KOM (2011) 0608 – bilag 2 (Folketingets begrundede udtalelse)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 301 (side 915 FO, forhandlingsoplæg forelagt 1/3-13)

Beskæftigelsesministeren: Det sidste punkt, jeg for god ordens skyld vil nævne, er europaministerens sag om globaliseringsfonden. Punktet forelægges til orientering, fordi udvalget tidligere har givet mandat til den pågældende minister, og det er sat på EPSCOdagsordenen til drøftelse, men der er stadig uenighed om en række spørgsmål, så jeg forventer ikke, at det kommer til at fylde så meget.

UDG. 12. (Evt.) Revisionsrettens særlige rapport om ESF-midler til ældre arbejdstagere

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 3247 – bilag 1 (samlenotat side 41)

Punktet var udgået.

13. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter

– *Generel indstilling*

KOM (2012) 0788

Rådsmøde 3247 – bilag 3 (samlenotat side 2)

KOM (2012) 0788 – bilag 6 (samlenotat)

KOM (2012) 0788 – bilag 5 (Folketingets udtalelse)

KOM (2012) 0788 – bilag 3 (henvendelse af 22/2-13 fra Hjerteforeningen og Danmarks Lungeforening om tobaksvaredirektivet)

KOM (2012) 0788 – svar på spørgsmål 1

KOM (2012) 0788 – svar på spørgsmål 2

KOM (2012) 0788 – svar på spørgsmål 3

KOM (2012) 0788 – svar på spørgsmål 4

KOM (2012) 0788 – svar på spørgsmål 5

KOM (2012) 0788 – svar på spørgsmål 7

KOM (2012) 0788 – svar på spørgsmål 9

KOM (2012) 0788 – svar på spørgsmål 10

KOM (2012) 0788 – spørgsmål 11

KOM (2012) 0788 – spørgsmål 12

EU-note (12) – E 14 (notat af 14/1-13)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 350 (side 1008, samråd med sundhedsministeren vedr. samrådsspørgsmål P 4/4-13)

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1150 FO, forhandlingsoplæg forelagt i EUU 8/5-13) (fortroligt - dtfo.ft.dk)

EUU alm. del (12) – bilag 300 (side 927, senest behandlet i EUU 1/3-13) (fortroligt - dtfo.ft.dk)

Ministeren for sundhed og forebyggelse: Forhandlingerne om tobaksvaredirektivet er gået ind i en afgørende fase. Som jeg har nævnt tidligere, prioriterer det irske formandskab sagen meget højt og går nu målrettet efter at opnå kvalificeret flertal for en generel indstilling på rådsmødet den 21. juni. Hvis det lykkes, vil forhandlingerne med Europa-Parlamentet kunne indledes under det kommende litauiske formandskab.

Danmark står i en vanskelig forhandlingssituation, og der er udsigt til en dansk nejstemme på rådsmødet den 21. juni. Det er afgørende for dansk tilslutning til direktivet, at de enkelte medlemslande får mulighed for at tillade salg af snus på deres egne markeder. Det følger af det mandat, som Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og de Konservative gav regeringen den 24. maj 2013. Men det danske synspunkt støttes ikke af nogen andre medlemslande. De få lande ud over Danmark, som har ønsket at ændre det gældende forbud mod snus, har tværti-

mod haft et ønske om at udvide forbuddet til at omfatte alle røgfri tobaksvarer. Ud fra det hensyn er det nu nævnt eksplicit i de indledende betragtninger, at medlemslandene kan opretholde eller introducere et forbud mod tyggetobak eller tobaksvarer, der indtages nasalt, på egne markeder.

I en indberetning fra i mandags bekræfter EU-repræsentationen, at Danmark er fuldstændig isoleret med sit ønske om en landeundtagelse for snus, og at det ultimative danske krav på spørgsmålet om snus står i vejen for vores muligheder for at løfte andre danske prioriteter. Den forhandlingsstrategi, som et flertal i udvalget har ønsket, betyder, at hverken Kommissionen, formandskabet eller de andre lande vil have tilskyndelse til at være lydøre over for andre danske særstandpunkter. F.eks. har der i den aktuelle afgørende fase af forhandlingerne været imødekommenhed over for det danske ønske om mere lempelige regler for andre røgfri tobaksvarer end snus. Men det har samtidig været med et klart budskab om, at en imødekommelse forudsætter, at vi er villige til at indgå kompromiser i det samlede billede.

Med hensyn til det andet afgørende krav om delegerede retsakter står vi langt bedre i forhandlingerne. Mange medlemslande nærer de samme bekymringer i forhold til den udbredte brug af delegerede retsakter i direktivforslaget, som vi gør. Og det er min vurdering, at der vil være opbakning til, at en række delegerede retsakter enten udgår eller ændres. Dog er der ikke udsigt til, at vi kommer igennem med vores ønske om at fjerne eller indskrænke den delegationsbeføjelse, som gør det muligt for Kommissionen at ophæve undtagelsen for pibetobak, cigarer og cigarillos fra forbuddet mod kendetegnende aromaer. Når det er sagt, presser vi naturligvis fortsat på for, at den delegerede retsakt også på dette område udgår eller ændres væsentligt.

Herudover er der, som jeg også tidligere har nævnt for udvalget, mange andre vigtige aspekter, som vi fra dansk side gerne vil løfte i forhandlingerne. Det gælder for eksempel hensynet til de andre røgfri tobaksvarer end snus. Fra dansk side har vi presset på, for at røgfri tobaksvarer bliver undtaget fra forbuddet mod kendetegnede aromaer på linje med cigarer, pibetobak og cigarillos. I Danmark er skråtobak et nicheprodukt, der bruges af voksne mennesker. Det er imidlertid en problemstilling, der ikke er særlig presserende for andre lande, og som der med den danske forhandlingsstrategi vanskeligt vil kunne mobiliseres den nødvendige støtte til.

Om de øvrige danske prioriteter kan jeg oplyse, at det under forhandlingerne har vist sig, at mange lande ikke kan støtte et forbud mod tynde cigaretter. Og det er min vurdering, at det mest sandsynlige er, at forbuddet bliver taget ud som led i det samlede kompromis.

På spørgsmålet om størrelsen af de kombinerede tekstadvarsler for cigaretter, rulletobak og som noget nyt vandpibetobak, er der en lang række lande, der ligesom Danmark støtter de foreslåede 75 pct. af både forsiden og bagsiden af pakken. Omvendt er der en række andre lande, som ønsker at sænke kravet eller bevare niveauet i det gældende direktiv. Det mest sandsynlige er formentlig, at kravene til størrelsen på de kombinerede advarsler reduceres som led i et samlet kompromis. Derimod ser det ud til, at der vil blive mulighed for, at det enkelte medlemsland kan beslutte, at der skal gælde de samme krav til advarselsmærkning af pibetobak, cigarer og cigarillos, som der gælder for cigaretter, rulletobak og vandpibetobak. Det ser samtidig ud til, at kravene til cigaretpakkernes højde og bredde lempes, så der åbnes for mere variation i pakkernes form og størrelse. I sidste ende er det et kompromis, vi fra dansk side kan støtte op om.

Ifølge direktivforslaget skal advarslerne være trykt på pakningen. Danmark har anført det synspunkt, at det fortsat skal være muligt at anvende selvklebende mærkater på andre tobaksvarer end cigaretter og rulletobak, forudsat at disse ikke kan fjernes. Og som det fremgår af samlenotatet oversendt til Europaudvalget den 30. maj, var der opnået bred opbakning til det synspunkt. Som situationen ser ud nu, er muligheden for at anvende klistermærker imidlertid blevet indsnævret med det foreliggende kompromisforslag. Det går ud på, at det kun skal være muligt at anvende klistermærker på andre tobaksvarer end cigaretter og rulletobak, hvis det ikke er muligt at printe advarslerne på emballagen, eller hvis det vil stå i et økonomisk misforhold på grund af en meget lille produktionsvolumen. Igen er vi i en vanskelig forhandlingssituation, fordi vi står uden mulighed for at indgå i et samlet kompromis.

I forhold til de danske prioriteter om en europæisk regulering af tilsætningsstoffer ser det ud til, at det er lykkedes at mobilisere bred opbakning til, at der frem for modellen med 27 nationale testpaneler nedsættes et uafhængigt europæisk rådgivningspanel, som medlemslandene eller Kommissionen kan konsultere med henblik på at afgøre, om en tobaksvarer er omfattet af forbuddet mod kendetegnende aromaer. Det ser også ud til, at procedurerne herfor fortsat fastlægges i komitologiprocedure.

Med det foreliggende kompromisforslag er det endvidere fastlagt, at tobaksfabrikanter og -importører kan pålægges et rimeligt gebyr for en vurdering af, hvorvidt en given tobaksvarer har en kendetegnet aroma, er tilsat et eller flere tilsætningsstoffer, der efter forslaget helt forbydes, eller om en given tobaksvarer indeholder tilsætningsstoffer i sådanne mængder, at de øger tobakswarens toksiske eller afhængighedsskabende virkning mærkbart ved forbrug. Det er en linje, som Danmark vil kunne bakke op om.

På spørgsmålet om mentolcigaretter er forhandlingssituationen uafklaret. Fra dansk side går vi efter en løsning, som ikke indebærer et forbud mod mentolciga-

retter, men vi må konstatere, at der blandt de andre lande, som ønsker en EU-regulering af tilsætningsstoffer i tobaksvarer, er bred opbakning til et forbud mod produkter med mentolsmag, bl.a. fordi de anses for at være særligt attraktive for nye rygere.

I forhold til et fælles følge- og sporingsystem er det ikke endeligt afklaret, hvor langt vi kan komme i retning af at bringe kravene bedre på linje med de forpligtelser, som følger af WHO-protokollen om bekæmpelse af ulovlig handel med tobaksvarer. Der er foretaget justeringer i teksten, så kravet om, at ægthedsmærket skal fylde mindst 1 cm², bortfalder, og så det fastslås, at medlemslande, der anvender stempelmærker, kan gøre brug af disse som ægthedsmærke, forudsat at de opfylder de tekniske standarder, som foreskrives i direktivet. Samtidig bevæger drøftelserne sig i retning af en løsning, som vil indebære længere ikrafttrædelsesfrister for både cigaretter og rulletobak og for andre tobaksvarer, end Kommissionen havde lagt op til.

Med hensyn til det danske synspunkt om, at direktivet kun skal omfatte produkter, som indeholder tobak, synes der at være meget bred opbakning til at fastholde de to bestemmelser om nikotinholdige produkter og urtecigaretter i direktivet. Vi forventer, at der vil være støtte til formandskabets forslag om at sænke grænseværdierne for, hvornår e-cigaretter skal reguleres efter reglerne i lægemiddellovgivningen, og også til et forslag om, at producenter af urtebaserede rygeprodukter pålægges en pligt til at indberette de ingredienser, der anvendes i produkterne.

Som min gennemgang viser, er der en række punkter, hvor Danmark står mere eller mindre alene med sine synspunkter. Samtidig må vi se i øjnene, at vores muligheder for at øve indflydelse i forhandlingerne i den afgørende fase, vi nu går ind i, er stærkt begrænsede. Det skyldes, at vi ikke har mulighed for at blive en del af det samlede kompromis, som formandskabet nu forhandler intensivt for at sikre støtte til på rådsmødet. Det er en situation, som jeg gerne havde undgået, og som var baggrunden for det forhandlingsoplæg, jeg præsenterede den 8. maj, men som udvalget ikke kunne bakke op om.

Nu må vi se, hvor sagen ender på rådsmødet den 21. juni 2013.

Per Clausen påpegede, at Enhedslisten og regeringen grundlæggende er enige om de danske krav til tobaksvaredirektivet, herunder spørgsmålet om løs snus, som er kommet til at fylde så meget, at han foreslog at genoverveje strategien. For Enhedslisten er det vigtigt at sikre, at tobaksvaredirektivet kan forbedre folkesundheden, og at man kommer så langt som muligt med alle de danske prioriteter. Per Clausen opfordrede derfor ministeren til at komme tilbage til udvalget med et revideret mandat, da han gik ud fra, at ministerens beskrivelse af regerin-

gens vanskelige forhandlingssituation var korrekt og fyldestgørende. Han meddelte, at Enhedslisten ville støtte et mandat svarende til det nuværende, men uden afgørende vægt på muligheden for salg af løs snus, hvis det er det, der står i vejen for dansk deltagelse i forhandlingerne om et direktiv, der i øvrigt giver væsentlige indrømmelser til den danske position.

Pia Adelsteen bad ministeren forklare, hvorfor det hastede sådan med forhandlingerne. Dansk Folkeparti ville ikke trække i land, og hun forstod ikke, hvorfor Enhedslisten uopfordret tilbød deres støtte til et nyt forhandlingsoplæg. Pia Adelsteen mente, at der er så mange problemer i direktivet, at det må tage den tid, det tager.

Jakob Ellemann-Jensen mente, at det virkede meget ambitiøst, at formandskabet forventer at komme med en generel indstilling på rådsmødet, de mange udeståender og uenigheder taget i betragtning. Vurderede ministeren, at det var realistisk?

Han noterede sig, at Danmark ifølge ministeren befinder sig i en vanskelig og isoleret forhandlingssituation, og at det ikke tegner til, at Danmark får sin vilje, hvad løs snus og kendetegnende aromaer angår, men at det ser bedre ud med de delegerede retsakter. Han mindede ministeren om, at hvis hun ikke vurderer, at regeringen kan komme videre med forhandlingerne med det nuværende mandat, må hun vende tilbage med et nyt forhandlingsoplæg på eget initiativ.

Jakob Ellemann-Jensen havde hørt, at Tyskland nu også vil kæmpe for mentolcigaretterne. Det er uklart, hvem der kæmper for hvilke sager, og det bidrog til hans undren over, at en generel indstilling skulle være ved at komme på plads. Jakob Ellemann-Jensen havde indtryk af, at forhandlingssituationen var mere nuanceret, end ministeren gav udtryk for.

Merete Riisager bemærkede, at Liberal Alliance slet ikke mener, at EU skal udelukke borgerne fra at købe tobaksprodukter. Mandatet fra udvalget er baseret på tillid, og hun bad derfor ministeren afkræfte nogle rygter fra Bruxelles om, at Danmark har ændret holdning til forbuddet mod mentolcigaretter.

Tyskland har som nævnt besluttet at bakke op om den danske holdning til forbuddet mod mentolcigaretter, og hun bad ministeren bekræfte, at der derfor er et blokerende mindretal, og at den danske forhandlingsposition på det punkt er gunstig.

Den fungerende formand understregede, at det gældende mandat selvfølgelig gælder, indtil ministeren forelægger et nyt forhandlingsoplæg, der kan samle fler-

tal. På dagens møde var der udelukkende blevet givet udtryk for en imødekom-
menhed over for et sådant.

Sundhedsministeren bekræftede Per Clausen i, at regeringen er enig i de krav, der er rejst i forhandlingsoplægget, herunder kravet om lovliggørelse af snus, men at regeringen i udgangspunktet mener, at en anden forhandlingsstrategi ville være mere gavnlig. Hun bekræftede ham og Jakob Ellemann-Jensen i, at hendes beskrivelse af situationen er fyldestgørende.

Ministeren svarede Merete Riisager, at der florerer mange rygter om forhandlingerne om dette direktiv. Et medlemsland har endda bragt problemet med falske rygter op, som Danmark åbenbart også er blevet udsat for. Regeringen arbejder selvfølgelig loyalt ud fra sit forhandlingsoplæg, og ministeren opfordrede alle til at bringe eventuelle rygter om andet frem i lyset.

Ministeren svarede på Pia Adelsteens og Jakob Ellemann-Jensens spørgsmål om tempoet i processen, at formandskabet fastlægger forhandlingerne og presser på for at nå en generel indstilling på rådsmødet, og at hun vurderede, at det vil lykkes. Direktivet har været længe undervejs, regeringen troede også selv at man ville nå dertil under sit eget formandskab. Processen kan altså ikke beskyl-
des for at være hastig.

Til Per Clausen og Jakob Ellemann-Jensen sagde ministeren, at hun var indstillet på at komme tilbage til udvalget med et nyt forhandlingsoplæg.

På Jakob Ellemann-Jensens og Merete Riisagers spørgsmål om, hvorvidt der er et blokerende mindretal mod forbud mod mentolcigaretter, svarede ministeren med henvisning til sin tale, at der er flere lande, der vil have de tynde cigaretter ud af forslaget, end lande, der vil have mentolcigaretterne ud. Argumentet er, at mentolcigaretterne gør det nemmere for unge at begynde at ryge. Det ændrer ikke ved den danske position.

Pia Adelsteen bemærkede, at hvis man når til en generel indstilling den 21. juni, ville det overraske hende – og ikke nødvendigvis positivt. Hun syntes, at forhandlingerne var gået stærkt i betragtning af, at otte lande har afgivet en nærhedsudtalelse. Der kunne være andre, der mener at nærhedsprincippet er overholdt, men som har indsigelser mod Kommissionens forslag. Hvis man alligevel når til en generel indstilling, er det så, fordi at landene slækker på deres krav?

Pia Adelsteen påpegede, at selv om Sundhedstyrelsen betegner snus som kræftfremkaldende og forbundet med øget sygdomsrisiko, er det et produkt, der som nikotintyggegummi er mindre skadeligt end cigaretter. Derfor fandt hun det ud fra

en sundhedsbetragtning latterligt af Kommissionen at forbyde snus, men tillade nikotinplastre og -tyggegummi. Hun spurgte, om der er bestemte industrielle interesser på spil.

Jakob Ellemann-Jensen udtrykte sin tillid til, at ministeren ville komme tilbage til udvalget, hvis hun ikke mener, at danske interesser tilgodeses med det nuværende forhandlingsoplæg. At ministeren endnu ikke havde gjort det, så han som et udtryk for, at hun ikke havde givet op. Når forhandlingerne har været så længe undervejs, virker det endnu mere ambitiøst, at man inden for de næste 14 dage vil nå i land med kompromisforslaget. Det forlyder, at formandskabets kompromisforslag er dateret, dagen før ministeren bad om mandat i udvalget. Det bad han ministeren bekræfte.

Per Clausen sagde med henvisning til Pia Adelsteens bemærkninger, at man nok godt kunne regne med, at der i forhandlingerne er interesser på spil, der ikke handler om folkesundhed. Som han så kampagnen mod snus, hang den sammen med den interesse, producenter af andre nikotinprodukter har i at mindske konkurrencen. Men derudover er der rigtig mange elementer i tobaksvaredirektivet, der er vigtige for Danmark og for Enhedslisten, som f.eks. en skærpelse af reglerne for tilsætningsstoffer. Man kan diskutere, om det er ministeren, der skal komme tilbage og bede om nyt mandat, eller om det også er tilladt at signalere, at man er indstillet på at genoverveje mandatet. Det var Venstre, så vidt Per Clausen forstod, også, så det var bare et spørgsmål om, hvor venligt man formulerer sig over for regeringen. Per Clausen understregede, at han stadig var imod at forbyde løs snus, men hvis resultatet bliver et direktiv med sundhedsmæssige forbedringer og skærpede grænser for tilsætningsstoffer, mente han, det var værd at acceptere, at snusproblemet ikke bliver løst tilfredsstillende.

Sundhedsministeren gentog i sit svar til Jakob Ellemann-Jensen, at det er formandskabet, der tilrettelægger svarede på hans spørgsmål om dateringen af kompromisforslaget svarede ministeren, at der løbende kommer nye tekster om sagen fra formandskabet. Sådan er det under alle forhandlinger på arbejdsgruppeniveau.

Ministeren var enig i Per Clausens analyse: Der er mange interesser på spil. Hun var også enig i, at det er vigtigt at bekæmpe tilsætningsstoffer, og på det punkt kan tobaksvaredirektivet medføre markante sundhedsmæssige forbedringer.

Den fungerende formand forstod på ministeren, at regeringen var positivt indstillet på at komme tilbage til udvalget med et nyt forhandlingsoplæg. Han opfordrede udvalget til at gemme yderligere diskussion af tobaksvaredirektivet til dette møde.

Pia Adelsteen sagde, at selv om formandskabet bestemmer, hvornår noget skal sættes på dagsordenen, bestemmer det ikke, hvornår landene er enige. Hun spurgte, om det forhandlingsoplæg, ministeren fremlagde den 24. maj, var baseret på kompromisforslaget dateret den 23. maj.

Sundhedsministeren svarede, at de enkelte lande selvfølgelig bestemmer deres egne forhandlingspositioner, herunder hvilke kompromiser, de vil indgå. Hun bekræftede, at regeringens forhandlingsoplæg altid er baseret på de nyeste oplysninger.

FO 14. Forslag til direktiv om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for humanmedicinske lægemidler og disse lægemidlers inddragelse under de offentlige sygesikringsordninger

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2013) 0168

Rådsmøde 3247 – bilag 3 (samlenotat side 28)

Ministeren for sundhed og forebyggelse: Jeg forelægger sagen til forhandlingsoplæg. Direktivet regulerer de nationale procedurer for tilskud og prisfastsættelse på medicinområdet og har til formål at sikre gennemsigtighed i pris- og tilskudsbeslutninger.

Den foreslåede revision af direktivet skal bidrage til at skabe lige konkurrencevilkår for medicinalvirksomheder og til at sikre rettidig adgang til lægemidler for alle borgere i EU. Forslaget mødte betydelig modstand blandt medlemslandene, da det blev fremsat i foråret 2012.

Under forhandlingerne har medlemsstaterne været kritiske over for især tre elementer: for det første at sagsbehandlingsfristerne for pris- og tilskudsbeslutninger var blevet væsentligt forkortet; for det andet at der skulle indføres en domstolslignende klageinstans, der kunne pålægge medlemslandene bøder, hvis de ikke overholdt sagsbehandlingsfristerne; og for det tredje at medlemsstaterne skulle meddele ændringer i regler om priser og tilskud til Kommissionen forud for gennemførelsen. Fra dansk side havde vi også visse forbehold over for direktivteksten, særlig hvad angik klageadgang og notifikation til Kommissionen.

I februar 2013 kom Europa-Parlamentet med sin udtalelse, som indeholdt en række ændringsforslag, der i høj grad var på linje med medlemslandenes synspunkter. På den baggrund har Kommissionen i marts fremsat et revideret direktivforslag, hvori den har forsøgt at imødekomme medlemslandene og Europa-Parlamentet på de tre punkter, hvor der var særlig kritik. Sagsbehandlingsfristerne i pris- og tilskudssager er forlænget i det nye forslag, der stilles ikke længere krav om, at der skal være en uafhængig klageinstans med særlige beføjelser, og endelig pålægges medlemsstaterne ikke længere at notificere Kommissionen forud for ændringer i de nationale regler. I stedet stilles der krav om gennemsigtighed i de kriterier, der lægges til grund for pris- og tilskudsbeslutninger på lægemiddelområdet.

På trods af de forbedringer er en række medlemslande stadig kritiske over for forslaget, og på det kommende rådsmøde vil vi alene få en orientering fra formandskabet om status. Det vil sige, at drøftelserne vil fortsætte under det litauiske formandskab. Ikke desto mindre er det min vurdering, at Kommissionens reviderede forslag har skabt ny fremdrift i forhandlingerne, og at der er mulighed for, at drøftelserne vil bevæge sig ind i en afgørende fase i løbet af de kommende

måneder. Derfor er det væsentligt, at vi får fastlagt en dansk holdning nu, selv om vi altså ikke skal træffe beslutning i sagen på det kommende rådsmøde.

Fra dansk side støtter vi forslaget og målsætningen om at ensarte rammerne for pris- og tilskudsområdet for lægemidler i medlemslandene for at fremme gennemsigtigheden i beslutningerne for virksomheder, myndigheder og borgere. Danmark vil under forhandlingerne arbejde for, at der fastsættes rimelige sagsbehandlingsfrister for myndighederne i pris- og tilskudssager. Endvidere vil Danmark arbejde for, at forslaget ikke kommer til at omfatte krav om etablering af uafhængige klageinstanser, der kan sanktionere medlemslandene, hvis de ikke overholder direktivets tidsfrister for afgørelser om tilskud. På den baggrund agter regeringen at tilslutte sig forslaget, når det er klar.

Per Clausen meddelte, at Enhedslisten støttede forhandlingsoplægget, selv om man altid kan være bekymret for EU-indblanding i den slags sager. Umiddelbart kunne han ikke se, hvilke negative konsekvenser det skulle have.

Pia Adelsteen henviste til samlenotatet: "Regeringen kan generelt støtte forslaget, men ser behov for at få afklaret den konkrete betydning af nogle få bestemmelser, herunder hvordan frivillige aftaler, der er undtaget fra direktivet, defineres, jf. artikel 1, og betydningen af artikel 8 om klageprocedurer. (...) Som følge heraf må regeringen tage forbehold for direktivteksten indtil bestemmelserne er afklaret." – det ville hun også gerne have afklaret.

Sundhedsministeren bad Pia Adelsteen gentage sit spørgsmål eller stille det skriftligt, da ingen havde fået det noteret så nøjagtigt, at der kunne gives et meningsfyldt svar.

Pia Adelsteen forstod på den førnævnte passage fra samlenotatet, at der er en vis usikkerhed i forslaget, som fik regeringen til at tage forbehold for direktivteksten. Derfor ville hun gerne have præciseret, hvilke problematikker der er uafklarede, og hvad regeringens holdning er til dem.

Merete Riisager betegnede forslaget som ekstremt teknisk og krævende. Hun bad ministeren uddybe samlenotatets oplysning om, at de økonomiske konsekvenser af direktivforslaget endnu ikke kan vurderes nærmere – den slags udmeldinger plejer Liberal Alliance ikke at være meget begejstrede for. Men partiet er grundlæggende positivt indstillet over for forslaget, som kan rette op på eksisterende uhensigtsmæssigheder.

Sundhedsministeren svarede Pia Adelsteen, at regeringen vil have afklaret, hvordan den model, man har i Danmark – hvor man indgår prisaftaler om lægemidlerne med lægemiddelindustriforeningen – vil blive omfattet af direktivet, eller om man bare skal offentliggøre de aftaler. Det må ikke forhindre den danske model for indgåelse af prisaftaler, for metoden betyder, at priserne kan holdes i ro. Ligger der mere i direktivet, som regeringen ikke kan acceptere, vil ministeren vende tilbage og bede om et nyt mandat.

Ministeren var principielt enig med Merete Riisager i, at det aldrig er rart at have svært ved at vurdere de økonomiske konsekvenser. Når det ikke kan vurderes mere præcist nu, er det, fordi man ikke har lagt sig fast på de sagsbehandlingsfrister, som betyder noget for, hvor dyrt det bliver at leve op til direktivet. Det er også uklart, hvordan omfanget af delegerede retsakter bliver. Men forventningen er, at det vil betyde færre administrative byrder for industrien.

Pia Adelsteen meddelte, at Dansk Folkeparti støtter mandatet. Hvis der sker noget væsentligt, gik hun ud fra, at ministeren vil komme tilbage.

Merete Riisager så godt udfordringen i at redegøre for de økonomiske konsekvenser, men bad ministeren om at være opmærksom på dem, så man kan vende tilbage til det en af de næste gange, ministeren forelægger for udvalget. Direktivet rækker, som hun så det, også ind over EU-patentet og den måde, det vil komme til at fungere på, fordi hele medicinalområdets prisstruktur har meget at gøre med patentudtagning. Men alt i alt mener Liberal Alliance, at forhandlingsoplægget trækker i den rigtige retning, og kan derfor støtte det.

Sundhedsministeren svarede, at regeringen selvfølgelig vil være opmærksom på, hvad direktivet betyder for økonomien, for industriens administrative byrder, og på, hvordan det eventuelt spiller sammen med andre spørgsmål, herunder patentdiskussionen. Men som sagt går det i den rigtige retning. Hun opfordrede udvalget til at stille skriftlige spørgsmål, hvis de var i tvivl om noget i dette ret tekniske spørgsmål.

Den fungerende formand konkluderede, at der var flertal for regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier ytrede sig imod det.

15. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kliniske forsøg med humanmedicinske lægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/20/EF

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2012) 0369

Rådsmøde 3247 – bilag 3 (samlenotat side 38)

Ministeren for sundhed og forebyggelse: Om status for forordningsforslaget om kliniske forsøg med lægemidler kan jeg oplyse, at rådsarbejdsgruppen har indledt en første gennemgang, som ikke er afsluttet. Overordnet stiller medlemslandene sig positive over for at indføre en revideret lovgivning, som skal sikre ens regler for gennemførelse af lægemiddelforsøg. Der er dog også fremsat ønsker om justeringer og ændringer af væsentlige elementer, og forhandlingerne er endnu i en afklarende fase.

Danmark lægger i forhandlingerne vægt på, at en ny procedure for godkendelse af forsøg kan komme til at fungere i praksis. Proceduren skal bl.a. omfatte forsøg, der ønskes gennemført i flere medlemslande. Det kræver præcise regler for koordinering af ansøgninger mellem lægemiddelmyndigheder og etiske komiteer i de enkelte lande – herunder tidsfristerne for de forskellige led i ansøgningsproceduren. I forhandlingerne har Danmark desuden særlig fokus på opbygning og finansiering af en fælles elektronisk EU-portal for data om forsøg. Den vil være et helt centralt værktøj i en fremtidig regulering.

Per Clausen spurgte om, hvordan ministeren forholder sig til Region Sjællands bemærkning om, at der skal tages hensyn til ikkekommercielle forsøg, så de ikke påføres større administrative byrder end i dag, og om det indgår i hendes overvejelser, at adskillige høringsparter vil bevare den danske videnskabetiske vurdering af forsøgene.

Jakob Ellemann-Jensen meddelte, at Venstre støtter regeringens henstilling og noterer sig de mange høringssvar, der beskriver forslaget som en markant forbedring.

Sundhedsministeren tilbød at svare Per Clausen skriftligt på spørgsmålene fra høringssvarene, da det var relativt detaljeret stof. Hun anerkendte, at der blev sigtet til, at der stadig skal være rum for ikkekommercielle forsøg, og at den videnskabetiske vurdering, man har i Danmark, er værdifuld.

16. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medicinsk udstyr og om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 samt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medicinsk udstyr til in vitro- diagnostik

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2012) 542, KOM (2012) 0541

Rådsmøde 3247 – bilag 3 (samlenotat side 55)

Ministeren for sundhed og forebyggelse: Forordningsforslagene om medicinsk udstyr og medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik drøftes også fortsat på arbejdsgruppeniveau. Det er to meget omfattende og komplicerede forslag, som skal udgøre et helt nyt, omskrevet regelgrundlag om medicinsk udstyr. Møderne under det cypriotiske og det irske formandskab har været brugt til at forstå forslagene og ikke mindst samspillet mellem de mange elementer i dem.

Vi går fra dansk side ind i arbejdet med det klare fokus at få højnet patientsikkerheden på området. Og vi er stadig i gang med at analysere de forskellige initiativer i Kommissionens forslag for at nå frem til en vurdering af, om de samlet set giver det nødvendige løft til patientsikkerheden. Under forhandlingerne i rådsarbejdsgruppen bliver der løbende spillet ind med forskellige ideer, og Europa-Parlamentets ordfører har også mange forslag.

Som I nok kan høre, er der ikke nået egentlige forhandlingsresultater endnu, men jeg vender selvfølgelig tilbage, når vi er kommet længere i forhandlingerne og der er grundlag for at fastlægge en dansk holdning.

Per Clausen var ikke i tvivl om, at reglerne på det medicinske område i dag er for dårlige, f.eks. kan man ikke udfase og forbyde phtalater i medicinsk udstyr, mens de kan forbydes i produkter, der har mindre direkte kontakt med menneskekroppen. Enhedslisten mener også, at der bør være en klinisk afprøvning af risikoudstyr på linje med lægemidler, så der ikke kun tages hensyn til den frie konkurrence og industrien. Derudover nævnte Per Clausen, at Enhedslisten er skeptisk over for at lave direktiver om til forordninger, fordi det giver mindre selvstændighed.

Sundhedsministeren svarede, at Danmark under forhandlingerne vil tage phtalater op generelt. Hun fandt også problemstillingen vigtig. Kommissionens forslag handler kun om at udvide mærkningspligten, oplyste hun.

Med hensyn til de kliniske evalueringer, Per Clausen efterlyste, svarede ministeren, at forslaget skærper kravene til godkendelsesprocedurer for medicinsk udstyr, men ikke så meget, som Per Clausen foreslår.

17. Forslag til Rådets direktiv (Euratom) om krav om beskyttelse af befolkningens sundhed med hensyn til radioaktive stoffer i drikkevand

”Drikkevandsdirektivet”

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2011) 0385 og KOM (2012) 0147

Rådsmøde 3247 – bilag 5 (samlenotat side 2)

Ministeren for sundhed og forebyggelse: Så er jeg nået til den sidste sag, som jeg har med til orientering som en fælles sag for Miljøministeriet og Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Formålet med forslaget er at fastsætte krav til, hvor meget radioaktivt stof, der må være i drikkevand. Der fastsættes parameterverdier, hyppighed og metoder til brug ved kontrol af radioaktive stoffer i drikkevand. Vedtagelse af forslaget vil kræve en ændring af gældende bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, således at der i tillæg til nugældende krav om radioaktive stoffer også indsættes kvalitetskrav for radon i drikkevand. Derudover skal bekendtgørelsen om kvalitetskrav til miljømålinger ændres, så der fastsættes krav til analysekvalitet.

Det skønnes at forslaget vil have en positiv virkning på beskyttelsesniveauet i Danmark og generelt i EU. Det forventes ikke, at Danmark får problemer med at efterleve direktivets parameterverdier for radioaktive stoffer, da tidligere målinger viser, at vi ligger under værdierne. Forslaget ventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3245 (udenrigsanliggender – handel) den 14. juni 2013

Handelsministeren oplyste, at hun ville forelægge handelspunkterne på rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender til orientering.

1. Forberedelse af den 9. WTO ministerkonference

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3245 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 365 (side 506, DOHA-forhandlingerne senest forelagt EUU 9/12-11)

Handelsministeren: Den niende WTO-ministerkonference finder sted på Bali den 3.-6. december i år. Forberedelserne til ministerkonferencen er i fuld gang og vil blive intensiveret henover efteråret, når den ny WTO-generalsekretær er tiltrådt.

Forhandlingerne i den samlede Doharunde er som bekendt gået i stå. Det er dog ambitionen, at vi i forbindelse med ministerkonferencen på Bali kan levere et resultat på delelementer af Doharunden – en såkaldt minipakke.

Der er almindelig enighed om, at en minipakke skal bestå af en aftale om handelsletelse, udvalgte landbrugsemner og enkelte emner inden for handel og udvikling. Det skal ske på den grundlæggende præmis, at en minipakke skal være til gavn for udviklingslandene.

Men det bliver ikke nemt at nå et resultat, og der er fortsat en tendens til, at centrale lande afventer indrømmelser på et område, før de er villige til at signalere indrømmelser på et andet område.

Jeg forventer, at vi på rådsmødet får en orientering om status for forberedelserne og dernæst drøfter de mulige strategier for, at EU på bedst mulig vis bidrager til at sikre fremdrift i forhandlingerne frem mod Bali i december 2013.

Regeringen vil arbejde for en minipakke, der er ambitiøs, balanceret og fordelagtig for udviklingslandene - og især de mindst udviklede lande.

Jakob Ellemann-Jensen gav udtryk for Venstres varme støtte til opdelingen i

minipakker. Den tilgang var måske ikke ideel, men mere realistisk end at håbe på, at alt faldt på plads samtidig.

Handelsministeren var glad for Venstres støtte til minipakken og for Folketingets vedtagelse, der gav bred opbakning ikke alene til det multilaterale spor, men også til det bilaterale. Ministeren mente ikke, at der kunne herske tvivl om, at ulande får bedre adgang via forhandlinger i WTO-regi. Det var derfor regeringens fokus.

2. EU/USA-frihandelsforhandlinger

– Vedtagelse af forhandlingsdirektiver

KOM (2013) 0136

Rådsmøde 3245 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 395 (side 1122 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 8/5-13)

Handelsministeren: Jeg forelagde som bekendt denne sag til forhandlingsoplæg her i udvalget den 8. maj 2012, og jeg var så privilegeret, at samtlige partier gav mig mandat til aftalen.

Drøftelserne af udkastet til forhandlingsdirektiver foregår stadig på teknisk niveau, og der er god fremdrift i forhandlingerne. Det største udestående vedrører fortsat de primært franske bekymringer for en frihandelsaftales mulige konsekvenser for det audiovisuelle område – det vil sige konsekvenserne for regler om kvoter for tv, radio og filmstøtteordninger. Emnet blev som bekendt på fransk foranledning drøftet på kulturministrenes rådsmøde den 17. maj. Det indgår også i Europa-Parlamentets resolution om frihandelsforhandlingerne med USA, som blev vedtaget den 23. maj.

Kommissionen har som reaktion på de fortsatte bekymringer fremlagt et nyt revideret udkast til forhandlingsdirektiverne. Heri er der indsat en yderligere reference til kulturel diversitet i EU og betydningen for det audiovisuelle område.

Jeg håber, at vi på rådsmødet kan vedtage forhandlingsdirektiverne, så forhandlingerne kan skydes i gang i forbindelse med G8-topmødet i Nordirland den 17.-18. juni 2013.

Jeg kan dog ikke afvise, at Frankrig vil vælge at fastholde et krav om, at det audiovisuelle område helt skal undtages fra forhandlingerne. Hvis det bliver tilfældet, kan sagen ende med at gå til Det Europæiske Råd senere på måneden, før vi så forhåbentlig har en løsning.

Jakob Ellemann-Jensen anerkendte risikoen for, at forhandlingerne sander til, inden de overholdet er kommet i gang, på grund af Frankrigs protektionistiske tilgang. Han mente ikke, at den franske bekymring for kultur og audiovisuelle værker var begrundet, og var sikker på, at det ville blive mødt af modkrav fra amerikanerne. Det, tilføjede han, er illustreret ved det kinesiske eksempel med

solcelleantidumpingtolden, der har ført til, at kineserne lægger tilsvarende told på europæisk vin.

Handelsministeren bekræftede, at forhandlingerne var vanskeliggjort af det stærke franske fokus på de audiovisuelle tjensteydelser, men hun håbede, at der kan blive indgået en aftale, fordi det vil komme til at betyde en BNP-tilvækst i Europa på 0,8 pct. De konkrete handelsbarrierer, der for Danmarks vedkommende er mest relevante, handler om energi, lægemidler og landbrug. Dertil kommer det offentlige udbud i USA, idet kun 9 pct. af delstaterne har underskrevet den endelige aftale om government procurement i WTO-regi. Det var fortsat ministerens håb, at forhandlingerne kunne afsluttes uanset den franske skepsis.

3. EU/Canada-frihandelsforhandlinger

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3245 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 129 (side 362, senest behandlet i EUU 23/11-12)

Handelsministeren: Vi har nu siden årsskiftet været i de afsluttende forhandlinger med Canada. Jeg forventer, at handelskommissæren vil give en status på baggrund af de seneste kontakter med Canada.

Den seneste melding fra Kommissionen er, at forhandlingerne nærmer sig en afslutning, men at man fortsat afventer, at den canadiske regering forholder sig til en række politisk følsomme emner, som står i vejen for en endelig afslutning af forhandlingerne. Det drejer sig især om landbrug, men også om lægemidler.

Landbruget er et vanskeligt og sensitivt emne for begge parter. Canada ønsker åbning for kød til EU, og EU ønsker til gengæld åbning for mejeriprodukter til det canadiske marked. Vi har fra dansk side arbejdet for en balance i dette. På lægemiddelområdet har Danmark stærke offensive interesser i, at frihandelsaftalen leder til en forbedring af beskyttelsen i Canada af de intellektuelle ejendomsrettigheder for den innovative lægemiddelindustri.

Jeg har senest haft lejlighed til at markere de danske positioner i en samtale med handelskommissæren i april, men det er selvfølgelig en sag, vi følger løbende og tæt på alle niveauer.

4. EU's handelsrelationer til Kina

Politisk drøftelse

KOM (2013) 0297, KOM (2013) 0217

Rådsmøde 3245 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 2)

EUU alm. del (12) – bilag 387 (Grundnotat om komitésag vedr. midlertidig antidumpingtold på import af solceller fra Kina)

(fortroligt - dtfo.ft.dk)

Handelsministeren: Under frokosten vil vi lige som på vores seneste møde i november drøfte status for de økonomiske og handelsmæssige forbindelser til Kina. Drøftelsen ligger i forlængelse af tidligere drøftelser om, hvordan EU engagerer sig bredt som strategisk partner i forhold til Kina.

Fokus for drøftelsen ventes at være en EU-Kina-investeringsaftale, og vi har netop modtaget Kommissionens udkast til forhandlingsdirektiver. Det er forhåbningen, at direktiverne kan vedtages i nær fremtid, så forhandlingerne kan blive påbegyndt. Jeg skal tilføje, at udvalget naturligvis vil modtage særskilt orientering om forhandlingsdirektiverne, når vi har haft lejlighed til at analysere teksten.

Endelig ventes der en drøftelse af to separate antidumping- og antisubsidieundersøgelser, som hver især kan føre til en betydelig forværring af de handelspolitiske relationer til Kina. Det drejer sig om solceller og telekommunikationsudstyr, som også har været omtalt i den danske presse. Kommissionen traf i indværende uge beslutning om at indføre en midlertidig antidumpingtold på solceller fra Kina trods markant modstand fra et flertal af EU's medlemslande, herunder Danmark.

Ligeledes har Kommissionen for nylig truffet principbeslutning om at indlede en antidumping- og antisubsidiesag vedrørende import af kinesisk telekommunikationsudstyr.

Fra dansk side forholder vi os skeptisk over for Kommissionens tilgang til de to sager. Vi opfordrer derfor også Kommissionen til at genoverveje håndteringen af sagerne af hensyn til europæisk erhvervsliv og vores vigtige økonomiske og handelsmæssige forbindelser til Kina.

Jakob Ellemann-Jensen ville gerne høre ministerens bud på, hvad solcellesagen betyder for de igangværende forhandlinger med Kina. Påvirker situationen forhandlingerne, eller er det noget, der løses separat?

Per Clausen syntes, det var forbløffende, at Kommissionen kan igangsætte en handelskrig med Kina mod EU-landenes ønsker. Hvem er det, der kommer til at betale prisen? Ikke Kommissionen i hvert fald. Det var hans indtryk, at dokumentationen for, at der er tale om dumping fra Kinas side, er tvivlsom, hvilket han fandt betænkeligt og ærgerligt.

Handelsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at det ikke var til at vide, hvad det ville komme til at betyde for forhandlingerne om investeringsaftalen. Den danske linje har været klar, nemlig at man er meget skeptisk over for antidumpingmekanismer, men det er svært at bevise, at det rent faktisk er det, der finder sted. Danmark har været kritisk hele vejen igennem og har stemt imod straffolden. En investeringsaftale med Kina vil være rigtig vigtig, idet der er mere end 550 danske virksomheder til stede i Kina – deriblandt flere små og mellemstore virksomheder - og de er interesserede i at få beskyttet deres investeringer endnu bedre. Ministeren oplyste, om Danmark har en bilateral aftale med Kina, men at ambitionen er en aftale, der er på niveau med den, tyskerne har med Kina.

Hun gav Per Clausen ret i, at det var tankevækkende, at Kommissionen kan indføre straffold over for kineserne, men at den i henhold til Lissabontraktaten har ret til det. Ministeren havde på det sidste uformelle rådsmøde i april understreget over for kommissæren, at hun mente, der var mere på spil end handelspolitikken, og dermed mere end hvad kommissæren har ret til at bestemme over. Den linje agtede hun at forfølge. Det kan ganske rigtigt, som nævnt af Per Clausen, være svært at dokumentere antidumping, men man bør også diskutere det andet element, som Kommissionen skal have for øje, nemlig spørgsmålet om unionens bedste.

5. Bangladesh

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3245 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 4)

Handelsministeren: Jeg forventer, at vi på rådsmødet vil have lejlighed til kort at drøfte forholdene i Bangladesh i lyset af den tragiske ulykke med den sammenstyrtede fabrik i udkanten af Dhaka den 24. april 2013.

Formålet med drøftelsen er dels at fastholde det internationale pres på Bangladesh' myndigheder for at overholde helt fundamentale arbejdstagerrettigheder, dels at diskutere, hvordan vi fra EU's side aktivt kan bidrage til at forbedre forholdene for tekstilarbejderne i Bangladesh.

Jeg har sammen med udviklingsministeren i en dansk optik taget initiativ til et partnerskab for ansvarlig tekstilproduktion i Bangladesh i samarbejde med tekstilbranchen. Initiativet er internationalt anlagt og omfatter tre indsatsområder: arbejdstagerrettigheder og -sikkerhed, en grønnere produktion og mere åbenhed om lokale leverandører. Vi vil udmønte det konkret sammen med branchen i den kommende tid.

Det er også min forståelse, at Kommissionen på EU-niveau ønsker at gå videre ad virksomhedssporet - bl.a. ved øget bistand til målrettet kapacitetsopbygning af myndighederne i Bangladesh. Fra dansk side vil vi støtte op om dette og andre lignende initiativer.

Per Clausen fandt det vigtigt, at arbejderne har mulighed for at organisere sig i fagforeninger og dermed får rimelige arbejdsbetingelser. Hvis udgangspunktet er, at der også skal være en effektiv kontrol med, at reglerne bliver overholdt, og at arbejderbeskyttelsen er på plads, er det vigtigt, at der er nogen, der vil forfølge det.

Handelsministeren var enig med Per Clausen i, at fagbevægelsen er en vigtig aktør. Det har været diskuteret i Dansk Initiativ for Etisk Handel, hvor både tekstilbranchen og 3F var til stede, og ministeren informerede om, at det arbejde, 3F laver i Bangladesh, er meget understøttende for det, der foregår på ambassade-niveau. På grundlag af 3F's tilstedeværelse på fabrikkerne kan der indhentes viden og erfaringer.

Det var ministerens erfaring, at danske virksomheder er åbne over for, at fagbevægelsen får adgang til fabrikkerne, hvilket i sidste ende kan betyde, at man bedrer arbejdsmiljøvilkårene og får diskuteret løn mere konkret. Regeringen vil arbejde i den retning i Bangladesh. Når der diskuteres åbne leverandørlistor, er virksomhederne dog mere bekymrede for, om det vil give konkurrenter adgang til deres oplysninger.

6. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Siden sidst

Handelsministeren: Afslutningsvis vil jeg orientere om markedsadgangsforordningen. Jeg forelagde sagen til forhandlingsoplæg den 23. november 2012.

Sagen drejer sig som bekendt om at tilskynde AVS-landene til at indgå økonomiske partnerskabsaftaler med EU. For at sikre at vores handelsrelationer til AVS-landene bringes i overensstemmelse med WTO-regler, vil de AVS-lande, som ikke har taget skridt til at indgå en økonomisk partnerskabsaftale med EU, ikke længere kunne opretholde deres begunstigede markedsadgang til EU. Spørgsmålet var, hvornår ændringerne af EU's markedsadgangsforordning skulle træde i kraft.

Der er nu opnået et meget tilfredsstillende kompromis om sagen, som er tiltrådt af både Rådet og Europa-Parlamentet.

Skæringsdatoen i kompromisforslaget, som jeg støtter, giver AVS-landene mere tid til at indgå en økonomisk partnerskabsaftale end Kommissionens oprindelige forslag. Der er således opnået enighed om at lade ændringen træde i kraft pr. 1. oktober 2014 i stedet for som oprindeligt planlagt pr. 1. januar 2014. Så med udvalgets opbakning har vi opnået et godt resultat.

Jakob Ellemann-Jensen mente, at ministerens udtalelser var ganske godt i tråd med debatten i Folketingssalen i den foregående uge, og at det var godt at høre, at regeringen også på europæisk niveau har samme indstilling til handelsstrategien.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3246 (miljø) den 18. juni 2013

Den fungerende miljøminister henviste til samlenotatet om miljødelen af rådsmødet den 18. juni, som blev sendt til udvalget den 30. maj 2013. Der var to punkter til orientering på rådsmødet, som vedrørte hendes ressortområde.

1. Kommissionens meddelelse om en EU-strategi for tilpasning til klimaændringer og rådskonklusioner om samme

– *Rådskonklusioner*

KOM (2013) 0216

Rådsmøde 3246 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Den fungerende miljøminister: Punktet vil blive forelagt til orientering. Sagen er på rådsmødet med henblik på opnåelse af enighed om rådskonklusioner. Konklusionerne bygger på Kommissionens meddelelse om en EU-strategi for tilpasning til klimaændringer, som blev forelagt den 18. april. Strategien har til formål at bidrage til et mere klimaresistent Europa – set i lyset af hvad der sker i Tyskland lige nu, er det meget åbenbart, at det behøves. Klimaforandringerne vil i de kommende årtier indebære væsentlige konsekvenser for naturen, miljøet og samfundsøkonomien i EU. Alligevel er der til dato kun 15 medlemsstater, der har vedtaget nationale tilpasningsstrategier. Det er i det lys, man skal se Kommissionens strategi.

Strategien fokuserer særligt på behovet for at understøtte medlemsstaternes tilpasningsindsatser, på udviklingen af et bedre beslutningsgrundlag og på integrationen af klimatilpasning i de vigtigste sektorer. Som en del af strategien har Kommissionen udviklet en række vejledninger, der skal understøtte medlemsstaternes arbejde med nationale strategier og sektorintegration. Strategien er ikke juridisk bindende for medlemsstaterne. Men den vil være et nyttigt redskab for EU's klimatilpasningsindsats. Desuden vil Kommissionen overvåge medlemsstaternes indsatser løbende og evaluere i 2017. Hvis man der finder, at medlemsstaterne ikke er nået langt nok, forbeholder Kommissionen sig allerede nu ret til at fremsætte forslag til bindende regler.

I Danmark er vi gået foran med en ambitiøs indsats for klimatilpasning. Vi har vores på det tørre – om man så må sige. Regeringen kan derfor også grundlæggende støtte Kommissionens forslag til en klimatilpasningsstrategi, og vi kan støtte rådskonklusionerne. Det er godt, at Kommissionen og medlemsstaterne nu samlet lægger vægt på en strategisk indsats. Det er i høj grad nødvendigt.

Pia Adelsteen spurgte om, hvorfor man har skrevet, at Kommissionen forbeholder sig ret til at stille direktivforslag, hvis man ikke mener, at landene har gjort nok, for den ret har Kommissionen jo selvfølgelig. Er det for at give landene en chance for at gøre noget af sig selv? Det mente hun ikke var normal adfærd fra EU's side.

Hun henviste dernæst til en artikel, hvori klimaeksperter udtaler, at vandstanden på Grønland som følge af klimaforandringerne kan falde op til 100 meter, og spurgte om, hvem der laver klimatilpasningsplanerne i Grønland – Danmark eller Grønland.

Henrik Høegh tilsluttede sig på Venstres vegne forhandlingsoplægget og modererede ministerens udsagn om, at Danmark har sit på det tørre: Det er rigtigt, at der er åbnet mulighed for at få det, men på sydhavsøerne var det i 2011 svært at finde et tørt sted overhovedet. Planen med de 2,5 mia. kr. er heller ikke gennemført i det omfang, man kunne ønske. Venstre er tilfredse med, at EU vil sikre sig, at andre lande også påtager sig opgaverne. Formuleringen om, at man skal indtænke finansieringen af klimatilpasningsindsatsen på alle politikområder, fik ham dog til at opfordre regeringen til at være opmærksom på konkurrenceevne og lige vilkår.

Den fungerende miljøminister svarede Pia Adelsteen, at når Kommissionen forbeholder sig retten til at vende tilbage i 2017, er det et signal til medlemslandene om at få gennemført klimatilpasningsstrategier. Derudover oplyste hun, at da Grønland er undtaget af EU og heller ikke med i den nationale danske klimatilpasningsplan, vil den grønlandske klimatilpasning være et grønlandsk anliggende.

Ministeren svarede Henrik Høegh, at de danske klimatilpasningsplaner skal nå at virke, før de kan vurderes. Aftalen blev indgået sidste år, der er sat 2,5 mia. kr. af i aftalen med KL, og mange kommuner er gået visionært og hurtigt til værks. At det tager tid, mente hun, at Henrik Høegh som tidligere minister vidste. Øernes problemer med dræn og afledning af vand vil blive taget op i Natu- og Landbrugskommissionen. Ministeren korrigerede Henrik Høegh: Klimatilpasningen skal integreres i alle *relevante* politikker. Her tænkte hun især på CAP-reformen, altså den fælles europæiske landbrugspolitik, hvor det er oplagt at inddrage klimatilpasningen i søjle II-samarbejdet gennem landdistriktsprogrammet.

2. Post-2015-dagsordenen og opfølgning på Rio+20

– Rådskonklusioner (endorsering)

Uformel ministerdrøftelse

KOM (2013) 0092

Rådsmøde 3246 – bilag 2 (samlenotat side 8)

EUU alm. del (11) – bilag 277 (Rio+20 om forhandlingsteksten vedr. Rio+20) (fortroligt – dtfo.ft.dk)

EUU alm. del (11) – bilag 278 (forhandlingsteksten vedr. Rio+20 konferencen og kommentarer fra EU og G77 samt EU's skriftlige kommentarer)

Rådsmøde 3241 – bilag 3 (henvendelse af 16/5-13 fra Concord Danmark)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 410 (side 1167 senest behandlet i EEU 17/5-13)

EUU alm. del (12) – bilag 46 (side 42, behandlet i EEU 5/10-12)

Den fungerende miljøminister: Punktet forelægges til orientering. Der henvises til udviklingsministerens forelæggelse af sagen for Folketingets Europaudvalg den 17. maj forud for udviklingsministerrådsmødet den 28. maj. På rådsmødet vil EU's miljøministre på linje med udviklingsministrene drøfte og endossere EU's linje. Rådet for almindelige anliggender vil den 25. juni formelt vedtage EU's position. Som supplement til udviklingsministerens forelæggelse d. 17. maj skal alene bemærkes, at det efter stærkt dansk pres er lykkedes at give seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder en stærk placering i EU's position.

Henrik Høegh bad ministeren opfordre sine kolleger til at opnå intern enighed i EU inden topmødet, så man ikke risikerer, at BRIC-landene mere eller mindre kører med dagsordenen, som det skete på sidste møde.

Den fungerende miljøminister delte Henrik Høeghs ønske om en fælles kurs. Men det er også en fordel, hvis holdningen ikke er mere fasttømret, end at man kan bevæge sig i forhandlingerne.

FO 3. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om flourholdige drivhusgasser

– Tidlig forelæggelse

KOM (2012) 0643

Rådsmøde 3246 – bilag 2 (samlenotat side 14)

Den fungerende miljøminister: Punktet forelægges til forhandlingsoplæg, da det kommende litauiske formandskab forventes at ville indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet om en førstebehandlingsenighed om sagen.

F-gasserne er nogle meget kraftige drivhusgasser – helt op til 23.000 gange kraftigere end CO₂. Begrænsning af F-gasserne er derfor også et meget omkostningseffektivt redskab i klimakampen. Gasserne bruges f.eks. i køleanlæg, fryserer, airconditionsanlæg og i isoleringsskum. I EU er der et stort potentiale for at begrænse udledningen af F-gasser. Og Kommissionen lægger derfor også op til en skærpende af den nuværende F-gasforordning.

Hovedelementet i Kommissionens forslag er indførelse af en EU-kvoteordning for de væsentligste F-gasser – de såkaldte HFC-gasser. Kvoteordningen skal trinvis begrænse udbuddet af HFC-gasser frem mod 2030 med 79 pct. i forhold til i dag. Der indføres en række nye forbud mod udstyr, der indeholder F-gasser. Endelig indeholder forslaget en række bestemmelser om bl.a. uddannelse, certificering og servicering, der er møntet på at sikre, at F-gasserne ikke slipper ud af anlæggene.

F-gasserne har en særlig historie i Danmark. Vi har siden 2002 haft nationale regler, der er betydelig skarpere end resten af EU. Det har betydet, at danske virksomheder for længst har udfaset en stor del af HFC-gasserne. De har udviklet teknologier, som udnytter naturlige alternativer, og på det område er de blandt de førende.

Det er derfor også klart, at regeringen støtter stramningen af F-gasforordningen. Det er i Danmarks interesse, at EU bringes op på vores niveau. Det vil være godt for EU's klimaindsats, og det vil være godt for grøn vækst og for beskæftigelsen i Danmark, da strammere EU-krav vil øge vores eksportmuligheder for alternativ teknologi. Det er nu, Danmark skal høste fordelene ved at være gået foran. Regeringen ser derfor også gerne, at Kommissionens forslag bliver endnu mere ambitiøs. Vi ønsker en hurtigere nedtrapning i kvoteordningen. Og vi ser gerne, at flere produkter og mere udstyr omfattes af forbuddet. Desuden mener vi ikke, at kvoterne skal uddeles gratis, som Kommissionen foreslår. Vi ønsker i stedet, at kvoterne bortauktioneres, og at proventet tilbageføres til medlemsstaterne. I

Kommissionens forslag vil de penge ellers tilfalde de ca. 100 udenlandske virksomheder, der i dag producerer og importerer F-gasser i EU, og det ser vi ingen grund til. I tilknytning til forslaget om auktionering ser vi også gerne, at yderligere to F-gasser omfattes af kvoteordningen – nemlig PFC-gasserne og SF6.

Forhandlingerne i Bruxelles er stadig i gang, så det er endnu for tidligt at sige, om vi kan komme igennem med vores skærpede forslag. Der er generelt mange lande, der synes, at Kommissionens forslag i forvejen er rigelig ambitiøst. Under alle omstændigheder er det afgørende for regeringen, at Danmark ikke tvinges til at slække på de nationale regler. Regeringen lægger derfor afgørende vægt på, at beskyttelsesniveauet i de danske regler samlet set ikke bliver svækket som følge af den nye forordning.

Pia Adelsteen meddelte, at Dansk Folkeparti støtter forhandlingsoplægget.

Henrik Høegh var enig i, at det vil give Danmark nogle fordele på området, og spurgte om, hvorvidt de tekniske bekymringer fra erhvervslivet, der fremgår af hørings svarene, kan imødekommes.

Per Clausen sagde, at Enhedslisten bakker op om forhandlingsoplægget, og fremhævede sagen som et fantastisk eksempel på, at det kan være en erhvervsmæssig gevinst at gå foran med miljøkrav. Det mente han nogle gange blev glemt i debatten. De danske regler fra 2002 havde sikkert været planlagt, inden den daværende regering kom til, men den havde åbenbart ikke sat sig i vejen for dem.

Per Clausen spurgte, om forordningen får hjemmel i bestemmelserne for miljøbeskyttelse eller for det indre marked. Han håbede på førstnævnte mulighed, fordi det så vil være en minimumsforordning, der vil tillade Danmark at opretholde de nuværende regler. Per Clausen spurgte om, hvad der ville ske, hvis forordningen får hjemmel i det indre marked og der derfor ikke bliver fastsat minimumsregler, og bad ministeren bekræfte, at det er en betingelse for, at Danmark kan være med, at de danske regler ikke forringes. I så fald ville Enhedslisten støtte forhandlingsoplægget.

Den fungerende miljøminister var enig i, at det nogle gange kan være en fordel for industrien, at Danmark går foran på miljøområdet. Hun regnede dette forslag som en enorm mulighed for dansk eksport af forskellige løsninger uden HFC-gasser.

Ministeren svarede Per Clausen, at Kommissionens forslag er baseret på artikel 192, som er miljøhjemmelen. Der er altså tale om minimumsharmoniseringer, og Danmark kan godt fastholde højere standarder.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal mod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen ytrede sig imod det.

FO 4. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning om Adgang til Genetiske Ressourcer og den retfærdige og Ligelige Deling af Udbyttet ved deres Anvendelse i Unionen

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2012) 0576

Rådsmøde 3246 – bilag 2 (samlenotat side 34)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 334 (side 966, senest behandlet i EEU 15/3-13)

Den fungerende miljøminister: Punktet forelægges med henblik på tidligt forhandlingsoplæg. Kommissionen fremlagde sit forslag til forordning i oktober sidste år. Punktet var på dagsordenen på miljørådsmødet den 21. marts, og der blev i den forbindelse redegjort for sagen i udvalget. Kommissionens forslag har til formål at implementere Nagoyaprotokollen i EU. Protokollen er fra 2010 og hører under FN's biodiversitetskonvention. Den skal sikre ordnede forhold for adgang til genetiske ressourcer i udviklingslandene og en retfærdig deling af det overskud, som anvendelsen af de genetiske ressourcer kaster af sig.

Protokollen er et vigtigt instrument i kampen mod biopirateri, hvor andre lande kommercielt udnytter udviklingslandenes naturressourcer uden at betale for det. Den udgør samtidig en innovativ finansieringsmekanisme, der genererer midler til bevaring af de rige naturressourcer og biodiversiteten i udviklingslandene. Det er derfor også vigtigt, at EU spiller en aktiv rolle i ratifikation og implementering af Nagoyaprotokollen. Og det er også i det lys, man skal se den danske lov, der gennemfører Nagoyaprotokollen, som blev vedtaget i december sidste år.

Regeringen kan generelt støtte Kommissionens forslag. Vi finder det væsentligt, at EU får ratificeret hurtigst muligt og dermed bidrager til ikrafttrædelsen af Nagoyaprotokollen. Samtidig ser regeringen gerne, at Kommissionens forslag strammes op på flere punkter og bringes tættere på protokollens krav. F.eks. så vi gerne, at Kommissionens forslag om en due dilligence-pligt for brugeren af de genetiske ressourcer til at påse, at de er indhentet lovligt, bliver erstattet af et egentligt forbud mod at anvende genetiske ressourcer, der er indhentet i strid med oprindelseslandets lovgivning. Kommissionens forslag har fået en generelt positiv modtagelse i Rådet, der er fremdrift i forhandlingerne, og det kommende litauiske formandskab sigter mod en førstebehandlingsenighed med Europa-Parlamentet i det tidlige efterår.

Merete Riisager meddelte, at Liberal Alliance ikke støtter forhandlingsoplægget. Selv om partiet før har støttet Nagoyaprotokollen på nationalt niveau, mener de,

at forordningen går for vidt; de enkelte lande må selv afgøre, om de vil tilslutte sig protokollen. Dertil kommer en bekymring over den adgang til privat ejendom, forordningen giver myndighederne. En sådan må kun finde sted uden retskendelse i tilfælde, hvor der er nærgående risiko for, at formålet med tilsynet på en uoprettelig måde ellers forspildes. Liberal Alliance ser alvorligt på, at grænserne for, hvornår myndigheder har adgang til privat ejendom uden retskendelse, hele tiden flyttes.

Ministeren var overrasket over, at Liberal Alliance ikke støtter, at man får de andre medlemslande med i den protokol, partiet faktisk støtter.

Merete Riisager bemærkede, at Liberal Alliance ikke har behov for at "få de andre lande med" – de enkelte lande må tilslutte sig frivilligt.

Den fungerende formand konkluderede, at ministeren havde et flertal bag regeringens forhandlingsoplæg, idet Liberal Alliance dog ytrede sig imod det.

5. Eventuelt

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Siden sidst

Ministeren nævnte ikke dette punkt.

Mødet sluttede kl. 13.34.